

Innst. O. nr. 65

(2005-2006)

**Innstilling til Odelstinget
frå finanskomiteen**

Ot.prp. nr. 77 (2005-2006)

Innstilling frå finanskomiteen om lov om endringar i skatte- og avgiftslovgivinga mv.

Innhold

	Side		Side
1. Innleiing	5	7. Avgrensa skattefritak for fri kost for sokkelarbeidarar	12
1.1 Samandrag	5	7.1 Samandrag	12
1.2 Merknader frå komiteen	6	7.2 Merknader frå komiteen	13
2. Frådrag for innskot frå sjølvstendig næringsdrivande til eigen pensjonsordning etter innskotspensjonslova § 2-3 andre ledd, og berekningsgrunnlaget etter føretakspensjonslova og innskotspensjonslova for innskot	7	8. Skattefritak for hyretillegg for sjøfolk mv.	13
2.1 Samandrag	7	8.1 Samandrag	13
2.1.1 Lovfesting av rett til inntektsfrådrag	7	8.2 Merknader frå komiteen	14
2.1.2 Arbeidsgjevaravgift	7	9. Auking av reindriftsfrådraget	14
2.1.3 Berekningsgrunnlaget for innskot	7	9.1 Samandrag	14
2.1.4 Auke av sparingshøvet frå to til fire prosent av berekningsgrunnlaget for innskot og frådrag	8	9.2 Merknader frå komiteen	14
2.1.5 Varsel om innstramming av skattefavoriseringa av individuell pensjons sparing (IPA) og livrentar	8	10. Skattefritak for Verdipapirforetakenes sikringsfond	15
2.1.6 Administrative og økonomiske konsekvensar	8	10.1 Samandrag	15
2.2 Merknader frå komiteen	8	10.2 Merknader frå komiteen	15
3. Skjermingsmetoden for deltakarlikna selskap - fritak frå skattlegging av deltakarar for den del av overskot i selskap som kjem av gevinst på aksjar	10	11. Endringar i reglane om likningsstaden for og innrapportering frå deltakerlikna selskap	15
3.1 Samandrag	10	11.1 Samandrag	15
3.2 Merknader frå komiteen	10	11.2 Merknader frå komiteen	16
4. Skattemessig handsaming av supplerande stønad	11	12. Høve til å påleggje offentlege styresmakter å nytte elektronisk meldeform ved levering av oppgåver til folke-registeret	16
4.1 Samandrag	11	12.1 Samandrag	16
4.2 Merknader frå komiteen	11	12.2 Merknader frå komiteen	16
5. Skattlegging av attførings- og rehabiliteringspengar kombinert med uførepensjon frå andre enn folketrygda	12	13. Dokumentavgift ved innløyising av festetomter og dokumentavgift ved kjøp av bygning på framand grunn ..	16
5.1 Samandrag	12	13.1 Samandrag	16
5.2 Merknader frå komiteen	12	13.2 Merknader frå komiteen	17
6. Behovsprøvd barnetillegg til mot-takarar av tidsavgrensa uførestønad	12	14. Endringar i meirverdiavgiftslovgivinga	17
6.1 Samandrag	12	14.1 Meirverdiavgift på overnattingstenester o.a.	17
6.2 Merknader frå komiteen	12	14.1.1 Samandrag	17
		14.1.2 Merknader frå komiteen	20
		14.2 Innføring av meirverdiavgiftsunntak for interne transaksjonar i frivillige organisasjonar	21

	Side		Side
14.2.1 Samandrag	21	16.2 Merknader frå komiteen	29
14.2.2 Merknader frå komiteen	23		
15. Utviding av verkeområdet til eige- domsskattelova	23	17. Andre framlegg og merknadar frå komiteen	29
15.1 Samandrag	23	17.1 Fradrag for fagforeningskontingent	29
15.2 Merknader frå komiteen	26	17.2 Fritak for arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid i frivillige organisasjoner	29
16. Oppretting av lovtekst	27	17.3 Inntektsgrunnlaget for jordbruksfra- draget	30
16.1 Samandrag	27	17.4 Medeierskap i egen bedrift	30
16.1.1 Arveavgiftslova § 11 A	27	17.5 Avskrivningssatsen for saldo gruppe d .	31
16.1.2 Likningslova § 3-13 nr. 6 første punk- tum og § 6-11 nr. 4	27	17.6 Ventelønn i staten	31
16.1.3 Retting av likningslova § 4-9 nr. 1 og § 8-6 nr. 5 og 6	28	18. Framlegg frå mindretal	32
16.1.4 Retting av skattelova §§ 4-31 tredje ledd og 6-91 tredje ledd	28	19. Tiltråding frå komiteen	34
16.1.5 Skattelova § 10-37	28	Vedlegg	40
16.1.6 Skattelova § 14-4 første ledd	28		
16.1.7 Oppretting i skattelova § 14-70 sjuande ledd første og anna punktum	29		

Innst. O. nr. 65

(2005-2006)

Innstilling til Odelstinget frå finanskomiteen

Ot.prp. nr. 77 (2005-2006)

Innstilling frå finanskomiteen om lov om endringar i skatte- og avgiftslovgivinga mv.

Til Odelstinget

1. INNLEIING

1.1 Samandrag

Finansdepartementet legg i proposisjonen fram forslag til:

- lov om endringar i lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver
- lov om endringar i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift
- lov om endring i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folker registrering
- lov om endringar i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiendomsskatt til kommunane
- lov om endring i lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift
- lov om endringar i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)
- lov om endringar i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)
- lov om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)
- lov om endring i lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon
- lov om endringar i lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven)
- lov om endring i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsloven)

I proposisjonen inngår:

- Forslag om pensjonssparing for sjølvstendig næringsdrivande mv.
- Forslag om lik handsaming av utbytte og gevinst i skjermingsmetoden for deltakarlikna selskap
- Forslag om at ytingar etter lov om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg behandlast som pensjonsinntekter i høve til skatte-reglane
- Forslag om endring i regelen om særfrådrag og skatteavgrensing for mottakarar av attførings- og rehabiliteringspengar kombinert med uførepensjon
- Forslag om at behovsprøvd barnetillegg til mottakarar av tidsavgrensa uførestønad påleggjast trygdeavgift med låg sats
- Forslag om avgrensa skattefritak for fri kost for sokkelarbeidarar
- Forslag om skattefritak for hyretillegg for sjøfolk mv.
- Forslag om auking av reindriftsfrådraget
- Forslag om skattefritak for Verdipapirforetakenes sikringsfond
- Forslag om endringar i reglane om likningsstaden for og innrapportering frå deltakarlikna selskap
- Forslag om at offentlege oppgåvegivarar pliktar å nytte elektronisk meldeform ved levering av oppgaver til folkeregisteret
- Forslag om at innløyisingssummen kan leggest til grunn for berekninga av dokumentavgift ved innløyising av festetomter
- Forslag om at visse tilleggssytingar skal omfattast av meirverdiavgiftsplikta for overnattingstenester
- Omtale av meirverdiavgiftsføresegnene ved utleige av lokalar til konferansar og møte

- Omtale av føresegnene for meirverdiavgift for utanlandske turoperatørar mv.
- Forslag om endring av meirverdiavgiftsføresegnene ved formidling av romutleige o.a. i utlandet
- Forslag om unntak frå meirverdiavgiftsområdet for yrkesmessig utleige av hytter, ferieleilegheit og andre fritidseigedomar
- Forslag om unntak frå meirverdiavgiftsplikt ved interne transaksjonar i frivillige organisasjonar
- Forslag om at virkeområdet i eigedomsskattelova utvidast til å gjelde heile kommunen og ikkje berre område som er utbygde på byvis
- Forslag om oppretting av lovtekst.

1.2 Merknader frå komiteen

Komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, Marianne Aasen Agdestein, Rolf Terje Klungland, Torgeir Micaelsen, Reidar Sandal, leiaren Karl Eirik Schjøtt-Pedersen og Eirin Kristin Sund, frå Framstegspartiet, Gjermund Hagesæter, Ulf Leirstein, Jørund Rytman og Christian Tybring-Gjedde, frå Høgre, Svein Flåtten, Peter Skovholt Gitmark og Jan Tore Sanner, frå Sosialistisk Venstreparti, Magnar Lund Berge og Heikki Holmås, frå Kristeleg Folkeparti, Hans Olav Syversen, frå Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, og frå Venstre, Lars Sponheim, viser til at Regjeringa sine vurderingar og forslag er nærmare omtala nedanfor i denne innstillinga og i Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) Om lov om endringar i skatte- og avgiftslovgivinga mm.

Komiteen viser til brev 31. mai 2006 frå finansministeren om retting i Ot.prp. nr. 77 (2005-2006). Rettingane er tekne omsyn til i tilrådinga frå komiteen.

Komiteen viser elles til at det generelt berre er samandrag av Regjeringa sine vurderingar og forslag som er referert nedanfor under dei enkelte punkta. Bakgrunnen for lovforslaget, gjeldande norsk rett, utanlandsk rett, høyringsnotat, høyringsfråsegner mm. knytt til dei enkelte vurderingane og forslaga, er gjort nærmare greie for i nemnde odelstingsproposisjon. Også nærmare vurderingar knytt til lovforslaga er i nokon grad berre dels gjengjeven, eventuelt berre vist til.

Komiteen viser elles til sine merknader nedanfor under dei enkelte punkta og i Budsjett-innst. S. II (2005-2006) og Innst. S. nr. 205 (2005-2006), som blir avgitt samstundes med denne innstillinga.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre vil understreke at skatte- og avgiftspolitikken er et sentralt vir-

kemiddel for å fremme næringslivets verdiskaping. Resultatene fra den forrige regjeringens politikk viser dette klart. Skatte- og avgiftslettelser stimulerte da økonomien slik at vi nå kan registrere en sterk vekst, økt og historisk høy sysselsetting, fallende arbeidsledighet og ikke minst økte skatteinntekter for det offentlige. Dynamikken i skatte- og avgiftslettelers betydning for økonomien ble på den måten godt demonstrert.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet ønsker å få til et langt lavere og enklere skatte- og avgiftssystem enn vi har i dag. Disse medlemmer mener at en reduksjon og forenkling av skatte- og avgiftssystemet bedre vil legge til rette for økt verdiskaping og trygge arbeidsplasser i Norge, noe som igjen vil være det beste grunnlaget for å sikre en god velferd. Disse medlemmer viser også til at Norge både har et svært høyt skattenivå og et svært høyt avgiftsnivå. Dette gjør at den totale skatte- og avgiftsbelastning i Norge er blant de høyeste i verden.

Disse medlemmer vil påpeke at skattetrykket ikke kan beregnes ved ensidig å fokusere på skatt på lønn. Avgifter tar også en stor del av den enkeltes opptjente inntekt. Den reelle skatten er den skatt og avgift man må betale når man skal kjøpe forskjellige varer som for eksempel bensin og strøm.

Når man fyller én liter bensin til 10 kroner, må man først ha tjent 18 kroner. 44,8 pst. forsvinner i marginalsatt på lønnen. Av de 10 kronene som betales for bensinen utgjør bensinavgift og moms til sammen 5 kroner. Det betyr at den reelle marginalsatt på bensinforbruk er hele 72,2 pst.

Med inntekt over toppskattgrensen, kan den virkelige skatteprosenten ved kjøp av varer som bensin og alkohol bli mellom 70 og 90 pst. Marginalsatten, dvs. skatten på den siste kronen man tjener, er 44,8 pst. for alle som tjener mellom 394 000 og 750 000 kroner i 2006. Med dette som utgangspunkt blir eksempelvis de reelle skattesatsene for sigaretter 87,1 pst., øl 80,8 pst., vin 72,9 pst., strøm 64,9 pst., sjokolade 62,9 pst., brus 57,7 pst. og matvarer 51,1 pst.

Disse medlemmer viser videre til at Skattebetalerforeningen i Norge har regnet ut at en gjennomsnittlig skattyter, for inneværende år, må jobbe til 22. juli for å få nok til å betale årets skatter og avgifter. Dette betyr at en skattyter i Norge i snitt arbeider mer for staten enn for seg selv og sin familie. Disse medlemmer mener at et slikt høyt skatte- og avgiftstrykk som vi har i Norge i dag er helt uakseptabelt. Disse medlemmer mener det må være et minimum at en gjennomsnittlig skattyter må få lov til å beholde mer enn halvparten av det han selv tjener, og disse medlemmer vil fremover arbeide for en slik skatte- og avgiftsutvikling.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre ser med stor uro på den utvikling som nå skjer under den rød-grønne Regjeringen på skatte- og avgiftssiden. Etter at sentrum-Høyre-regjeringen gjennomførte skattereduksjoner med 24 mrd. kroner og hadde en forpliktende plan om blant annet å styre mot en avvikling av den særnorske formuesskatten, så har den nye Regjeringen derimot forpliktende erklæringer om å øke det norske skattenivået. Et skattenivå som fra før ikke er spesielt lavt i forhold til de land norsk næringsliv konkurrerer med.

Komiteens medlemmer fra Høyre vil gå imot alle forslag fra Regjeringen som vil legge nye belastninger på norske bedrifter og norske skattebetalere. I denne proposisjonen går disse medlemmer derfor imot Regjeringens forslag om økt beskatning av privat sparing, imot ulik behandling av aksjeselskaper og deltagerlignede selskaper når det gjelder overgangsregler i forhold til fritaksmetoden i skattereformen. Disse medlemmer synes heller ikke at uførepensjonister er en gruppe skattytere som bør få økt skatt og går derfor imot dette forslaget fra Regjeringen. Etter at Høyre i regjering bidro til å avskaffe fordelsbeskatningen på folks hus og hytter, vil disse medlemmer sterkt gå imot Regjeringens forslag om å øke mulighetene for at norske kommuner kan øke eiendomsskattene.

2. FRÅDRAG FOR INNSKOT FRÅ SJØLVSTENDIG NÆRINGSDRIVANDE TIL EGEN PENSJONSORDNING ETTER INNSKOTSPENSJONSLOVA § 2-3 ANDRE LEDD, OG BEREKNINGSGRUNNLAGET ETTER FØRETAKS-PENSJONSLOVA OG INNSKOTSPENSJONSLOVA FOR INNSKOT

2.1 Samandrag

2.1.1 Lovfesting av rett til inntektsfrådrag

Innskotspensjonslova § 2-3 andre ledd første punktum gjer det mogleg for føretak som ikkje tilfredsstiller kravet i § 2-3 første ledd å opprette ei pensjonsordning. Dette gjeld i praksis også pensjonsordning for eigar eller innehavar av verksemd/føretak utan tilsette. Det vil seie at både personlege deltakarar i deltakarlikna selskap og eigar av einpersonføretak (sjølvstendig næringsdrivande) gis høve til å opprette pensjonsordning for å sikre eigen alderdom i samsvar med reglane i innskotspensjonslova og innanfor den maksimalgrensa lova har, jf. § 2-3 andre ledd siste punktum.

Departementet gjer framlegg om å ta heimelen for frådrag inn i eit nytt ledd i skattelova § 6-46 med tilvising til innskotspensjonslova § 2-3 andre ledd.

Etter det Stortinget har lagt til grunn skal ein gi frådraget i brutto alminneleg inntekt frå verksemda. Både for sjølvstendig næringsdrivande og deltakarar i deltakarlikna selskap som nemnd i skattelova § 10-40, foreslår ein å gjere dette ved at det nye leddet i § 6-46 viser direkte til andre ledd. Andre ledd gjeld frådrag for føretak/arbeidsgjevar. Tilvisninga til heile andre ledd gjer det klart at ein også får frådrag for tilskot til innskotsfond. Departementet legg til grunn at bruken av midlane i fondet blir regulert slik at det ikkje skal vere mogleg å bruke fondet til å omgå taket på innskot som følgjer av innskotspensjonslova.

Tilvisninga til andre ledd gjer også at det gis frådrag i rekneskopen i selskapet for deltakar i deltakarlikna selskap.

Departementet viser til framlegg om endring av skattelova § 6-46.

2.1.2 Arbeidsgjevaravgift

Det skal ikkje betalast arbeidsgjevaravgift på innskot til sin eigen pensjon for ein som driv sjølvstendig næringsverksemd. Dette gjeld også for deltakar i deltakarlikna selskap.

2.1.3 Berekningsgrunnlaget for innskot

GENERELT

Etter føretakspensjonslova er det ein føresetnad at medlemma i ordninga har pensjonsgjevande inntekt etter folketrygdlova. Departementet viser til at det skal leggjast ei berekna folketrygd til grunn ved fastsetjing av premien, jf. føretakspensjonslova § 5-5. Dersom pensjonsplanen byggjer på at pensjonsyttingane for kvart medlem skal utgjere eit beløp fastsett ut frå løn og berekna folketrygd, noko det til vanleg gjer, så skal folketrygdas ytingar bereknast etter føretakspensjonslova § 5-5. Løn er definert som skattepliktig løn, jf. §§ 5-4 og 1-2 første ledd bokstav h.

Etter innskotspensjonslova skal det årlege innskotet fastsetjast i høve til løn, jf. § 5-3, jf. §§ 5-5 og 1-2 første ledd bokstav j. Her nyttes også berekna personinntekt for medlemmer som ikkje får løn.

For medlemmer som ikkje har ordinær løn, er berekna personinntekt berekningsgrunnlaget. Bruk av berekna personinntekt etter den tidlegare gjeldande delingsmodellen hadde som føresetnad at eigar var aktiv i verksemda. Departementet legg til grunn at det ikkje skal vere noen endring i kravet om at eigar må arbeide i verksemda, men at det i denne samanheng ikkje er nødvendig å ta stilling til omfanget av arbeidsinnsatsen.

AKSJONÆRAR

Dersom aksjonæren arbeider i selskapet og vil ha pensjonsgjevande inntekt etter folketrygda for arbeidsinnsatsen, må vedkommande ta ut løn. Utbeta-

lingar vil skattemessig handsamast som løn og vere berekningsgrunnlag for pensjon både etter innskots-pensjonslova og føretakspensjonslova.

EIGAR AV EINPERSONFØRETAK

Eigar av einpersonsføretak vil framleis få berekna personinntekt, sjølv om utgangspunktet for å berekne avkastning av arbeidsinnsatsen er noko annleis enn etter delingsmodellen. Det er i utgangspunktet ikkje behov for lovendringar for denne gruppa.

DELTAKAR I DELTAKARLIKNA SELSKAP

Ved uttak av særskilt godtgjersle, som er skattepliktig personinntekt, vil det vere naturleg å leggje den særskilte godtgjersla til grunn som berekningsgrunnlag. Part av overskotet i selskapet vil ikkje gi innskotsgrunnlag i dei aktuelle pensjonsordningane.

Departementet viser til framlegg om endring av føretakspensjonslova § 1-2 første ledd bokstav h og innskotspensjonslova § 1-2 bokstav i.

2.1.4 Auke av sparingshøvet frå to til fire prosent av berekningsgrunnlaget for innskot og frådrag

Departementet gjer i proposisjonen framlegg om å lovfeste at sjølvstendig næringsdrivande og personlege deltakarar i deltakarlikna selskap skal ha høve til å spare inntil 4 pst. av berekningsgrunnlaget. Berekningsgrunnlaget vil svare til den berekna personinntekta som ligg mellom 1 og 12 gonger av grunnbeløpet i folketrygda (G). Berekningsgrunnlaget vil ikkje kunne gå ut over den samla berekna personinntekta til den næringsdrivande eller deltakaren.

Ein viktig konsekvens av denne auken i innskotsnivået for næringsdrivande etter innskotspensjonslova, er at retten til inntektsfrådrag for slike innskot aukar tilsvarende.

Departementet ser ikkje gjeldande avgrensing (om minst 75 pst. arbeidstid i det einskilde føretaket) av dei som skal ha høve til å spare i denne pensjonsordninga som føremålstenleg. Det er ei enklare avgrensing å basere retten til pensjonssparing på at den samla personinntekta frå næring som ligg mellom 1 og 12 G skal gi høve til å spare 4 pst. i ein frivillig innskotspensjonsordning. Kravet om at eigar eller deltakar må vere sysselsett 75 pst. eller meir av full stilling bør derfor opphevast. Føretak kan ha tilsette utan at føretaket fell inn under lov om obligatorisk tenestepensjon § 1. Ein eigar eller deltakar som vel å opprette ein innskotspensjonsordning for eigne føretak, bør da ha plikt til å inkludere moglege tilsette i ordninga dersom dei tilsette oppfyller vilkåra i innskotspensjonslova kapittel 4. Departementet viser til framlegg om endring i innskotspensjonslova § 2-3 andre ledd.

2.1.5 Varsel om innstramming av skattefavoriseringa av individuell pensjonssparing (IPA) og livrentar

I St.meld. nr. 2 (2005-2006) Revidert nasjonalbudsjett, vert det varsla ein innstramming i skattefavorisering av IPA og individuelle og kollektive livrentar. For ei nærmare utgreiing av avviklinga av skattefavoriseringa av dessa ordningane viser ein til omtala i St.meld. nr. 2 (2005-2006) Revidert nasjonalbudsjett punkt 3.8.3.

2.1.6 Administrative og økonomiske konsekvensar

Pensjonssparing etter denne ordninga er frivillig og pålegg ikkje næringsdrivande plikter utan at dei sjølv vel å inngå avtale om slik sparing.

For likningsstyresmaktene vil kontroll og anna oppfølging vere i samsvar med dei rutinane som gjeld for innskottspensjon generelt. Auka arbeidsbyrde av særleg omfang vil den frivillige pensjonssparinga for næringsdrivande derfor ikkje representere. I høve til dei økonomiske konsekvensane viser ein til omtalen av saka i St.meld. nr. 2 (2005-2006) Revidert nasjonalbudsjett punkt 3.

2.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til framlegget frå Regjeringa om endring i innskotspensjonslova § 1-2 bokstav i, føretakspensjonslova § 1-2 første ledd bokstav h og skattelova § 6-46. Komiteen viser til Budsjett-innst. S. II når det gjeld Regjeringa si varsling om innstramming av skattefavoriseringa av individuell pensjonssparing (ipa) og livrenter.

Komiteen viser til at Stortinget har vedteke at ein person som både er eigar av og einaste tilsette i eit aksjeselskap kan ha innskotspensjonsordning (jf. Innst. O. nr. 17 (2005-2006)). Under behandlinga bad komiteen om ei vurdering av om grensa for slik pensjonssparing kunne bli auka til 4 pst. av inntekta mellom 1 og 12 G.

I Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) er det lagt fram forslag om å endre innskotspensjonslova for å gi sjølvstendig næringsdrivande ei utvida grense for pensjonssparing med skattefavorisering.

Komiteen meiner at slik ny § 2-3 i lov om innskotspensjon er utforma, ser det ut til at aksjeselskap med ein tilsett som også er eigar ikkje lenger skal ha høve til å opprette innskotspensjonsordning. I skriv til finansministeren har komiteen bede om ei avklaring.

Finansministeren har gitt følgjande svar 2. juni 2006:

"Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) inneheld forslag om å utvide grensa for høve til skattefavisert sparing til pensjon for sjølvstendige næringsdrivande. Dette er

meint å omfatte alle sjølvstendige næringsdrivande, og ein person som både er eigar av og einaste tilsette i et aksjeselskap. Teksten i forslaget til endring av lov om innskuddspensjon § 2-3 andre ledd er utforma på ein måte som, utilsikta, ser ut til å utelukke næringsdrivande som driv med denne form for organisering."

For å rette opp dette kan § 2-3 andre ledd til eksempel gis slik utforming:

"Et foretak som ikke omfattes av første ledd kan opprette pensjonsordning for selvstendig næringsdrivende, for personlig deltaker i deltakerlignet selskap eller for ansatt eier av aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Årlig innskudd til ordning som nevnt i foregående punktum kan ikke overstige 4 prosent av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet mellom 1 og 12 G eller lønn mellom 1 og 12 G. Dersom et foretak som nevnt i første punktum oppretter pensjonsordning, gjelder bestemmelsene i kapittel 4 om medlemskap for arbeidstakere og i kapittel 5 om innskudd for arbeidstakere tilsvarende så langt de passer."

Komiteen fremmar på dette grunnlaget følgjande forslag:

"I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) vert gjort følgjande endring:

I

§ 2-3 andre ledd skal lyde:

Et foretak som ikke omfattes av første ledd kan opprette pensjonsordning for selvstendig næringsdrivende, for personlig deltaker i deltakerlignet selskap eller for ansatt eier av aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Årlig innskudd til ordning som nevnt i foregående punktum kan ikke overstige 4 pst. av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet mellom 1 og 12 G eller lønn mellom 1 og 12 G. Dersom et foretak som nevnt i første punktum oppretter pensjonsordning, gjelder bestemmelsene i kapittel 4 om medlemskap for arbeidstakere og i kapittel 5 om innskudd for arbeidstakere tilsvarende så langt de passer.

II

Endringane under I vert sett i kraft straks."

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre slutter seg til forslaget om at selvstendig næringsdrivende og personlige deltakere i deltakerlignede selskaper skal ha anledning til å spare inntil 4 pst. av berekningsgrunnlaget.

Disse medlemmer vil samtidig påpeke at en bør vurdere å utvide prosentsatsen ytterligere, men at dette er noe man vil vurdere i et fremtidig statsbud-

sjett basert på de erfaringer man nå får av den utvidelsen som vil finne sted.

Disse medlemmer er imidlertid forundret over de dramatiske endringene som er foreslått når det gjelder muligheten til å spare i IPA og livrenter. Disse medlemmer viser til at IPA og livrenter også retter seg mot andre grupper enn selvstendig næringsdrivende. Disse medlemmer går derfor mot innstramningen i IPA og livrenter.

Disse medlemmer vil understreke at pensjonsreformen bygger på tre grunnpilarer, nemlig folketrygden, kollektiv pensjonssparing gjennom obligatorisk tilleggspensjon og privat pensjonssparing.

Disse medlemmer mener Regjeringens forslag om å avvikle skattefavouriseringen av nye innskudd i ordningen med individuelle pensjonsavtaler (IPA), bryter med forutsetningen om en privat pensjonssparingsdel. Det samme gjelder avviklingen av formuesskattefritaket i den individuelle livrenteordningen og fritaket fra lønnsbeskatning av arbeidsgiverbetalte livrentepremier i de kollektive livrenteordningene.

Disse medlemmer finner det svært uvanlig at skatteskjerpelser og innstramminger i sparemuligheter som gjelder et så stort antall personer, ikke gjøres til gjenstand for høring og mer forsvarlig konsekvensutredning. Uforutsigbarhet og tiltak som bærer mer preg av tilfeldigheter, er lite inspirerende for folks vilje til å spare. Disse medlemmer finner det også svært uryddig i forhold til de som har inngått avtaler at det innføres en skjæringsdato ved fremleggelsen av RNB for avvikling av IPA-ordningen, uten at det sies noe om den skattemessige behandlingen av sparerne allerede inngåtte kontrakter. Disse medlemmer finner grunn til å anføre at bare i ett av livselskapene opplyser man at det finnes over 290 000 personer som er i avtalt spareposisjon, dvs. at forutsetningen er skattefradrag når sparing skjer etter avtalen. Disse medlemmer vil også imøtegå Regjeringens argumentasjon om at obligatorisk tjenestepensjon nå erstatter behovet for egen sparing. I 2005 ble det innbetalt 7,7 mrd. kroner til IPA- og livrenteavtaler, mens Banklovkommissjonen i NOU 2005:15 anslo markedet for obligatorisk tjenestepensjon til 3 mrd. kroner årlig.

I svar til Høyres stortingsgruppe på spørsmål nr. 73 opplyses dessuten at over 50 pst. av de som sparer i IPA har en inntekt på under 400 000 kroner, og at nesten hver femte sparer har en inntekt under 250 000 kroner. Dette viser at Regjeringens fremstilling i saksutredningen i St.meld. nr. 2 (2005-2006) om at IPA-ordningen benyttes i hovedsak av personer med høye inntekter, ikke er korrekt.

Disse medlemmer finner derfor at forslaget om avvikling av skattefavouriseringen av IPA-avtaler, i tillegg til å være uforutsigbart for sparerne, bryter

med tilliten til en viktig del av pensjonssystemet og med forutsigbarheten i skattesystemet, og disse medlemmer vil derfor gå imot forslaget.

Disse medlemmer varsler også at de vil gå imot de innstramminger i særlig formuesbeskatningen som varsles for individuelle og kollektive livrentetordninger fra 2007.

3. SKJERMINGSMETODEN FOR DELTAKARLIKNA SELSKAP - FRITAK FRÅ SKATTEGGING AV DELTAKARAR FOR DEN DEL AV OVERSKOT I SELSKAP SOM KJEM AV GEVINST PÅ AKSJAR

3.1 Samandrag

Omsynet til symmetri tilseier at også overskott i form av aksjegevinstar på det deltakerlikna selskapet si hand bør bli unnateke frå skattlegging når dei opptenast av det deltakerlikna selskapet, og først skattleggast når inntekta blir delt ut til ein personleg deltakar, på same måte som aksjeutbytte. Departementet viser til at det objektive verkeområdet til fritaksmetoden omfattar både gevinstar av aksjar og aksjeutbytte, og at omsynet til samanheng i regelverket tilseier ei tilsvarande løysing på dette punkt. Etter departementet si vurdering er det ikkje nokon særskilt fare for omgåing som bør stenge for ein slik lik handsaming av gevinstar og utbytte.

Departementet legg elles vekt på at den ulike handsaminga av gevinstar og utbytter i seg sjølv gir høve til tilpassingar. Eit deltakerlikna selskap vil kunne ta imot overskott som aksjeutbytte utan skattlegging, samstundes som dei personlege deltakarane kan oppnå frådrag for underskott ved å realisere aksjar med tap. Ein slik asymmetri er uheldig, og strir med grunnleggande prinsipp for eit godt skattesystem.

Departementet foreslår derfor å utvide unntaket for skattlegging av aksjeutbytte til å omfatte også gevinstar og tap ved realisasjon av aksjar. Departementet viser til forslag til endring av skattelova § 10-41 andre ledd.

Ovannemnde unntak skal gjelde likt for utbytte, gevinstar og tap på aksjar i selskap heimehørende både i og utanfor Noreg, med dei same grensa som gjelder for verkeområdet til fritaksmetoden. For fritaksmetoden sin del er det objektive verkeområdet regulert i skatteloven § 2-38 andre til fjerde ledd. Det er hensiktsmessig at heimelen for unntak i § 10-41 andre ledd viser direkte til disse føresegnene.

Av omsyn til at det etter framlegginga av dette forslaget ikkje skal vere mogleg å utnytte asymmetrien til uønskte tilpassingar for framtida, foreslår departementet at endringa skal gjelde frå og med den

dagen endringa blir lagt fram av Regjeringa (12. mai 2006).

Departementet legg til grunn at endringane vil få svært avgrensa økonomiske og administrative følger.

3.2 Merknader frå komiteen

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, sluttar seg til framlegget frå Regjeringa om endring i skattelova § 10-41 andre ledd.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre støtter endringen i skjermingsmetoden for deltagerlignede selskaper, slik at også gevinster ved realisasjon av aksjer blir holdt utenfor ved utregning av alminnelig inntekt til deltagerne fra selskapet.

Disse medlemmer viser til at departementet i proposisjonen viser til at fritaksmetoden omfatter både gevinster på og utbytte av aksjer, og at hensynet til sammenheng i regelverket tilsier tilsvarende løsning for deltagerlignede selskaper. Disse medlemmer sier seg enige i det, og mener derfor at det også burde vært innført begrensede overgangsregler for tilsvarende tap på aksjer i deltagerlignede selskaper realisert etter 12. mai, slik det ble gjort for aksjeselskaper ved innføring av fritaksmetoden.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

"I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

I

§ 10-41 annet ledd første punktum skal lyde:

Inntekter og tap som nevnt i § 2-38 annet ledd inngår ikke i inntekten som fastsettes etter denne paragraf.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 12. mai 2006.

III

Når endringen under I blir satt i kraft, gjelder denne forutsetningen for overgangen mellom tidligere og nye regler:

Overgangsregel B-1

Overgangsregel B til lov 10. desember 2004 nr. 77 om endringer i skatte- og avgiftslovgivningen mv. gjelder tilsvarende for selskaper som nevnt i skattelo-

ven § 10-40, som i inntektsåret 2006 innvinner gevinster og realiserer tap som nevnt i skatteloven § 10-41 annet ledd. Ved anvendelsen skal følgende skjæringspunkt legges til grunn, i stedet for de som fremgår av overgangsregel B:

- inntektsåret/årstallet 2006 trer i stedet for inntektsåret/årstallet 2004
- inntektsåret/årstallet 2007 trer i stedet for inntektsåret/årstallet 2005
- datoen 11. mai trer i stedet for datoen 25. mars
- datoen 12. mai trer i stedet for datoen 26. mars."

Disse medlemmer slutter seg subsidiært til Regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at disse medlemmer var imot skattereformen. Disse medlemmer mener likevel at fremlagte endringer utgjør en forbedring.

4. SKATTEMESSIG HANDSAMING AV SUPPLERANDE STØNAD

4.1 Samandrag

Lov om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg tok til å verke frå 1. januar 2006. Lova skal sikre at personar med kort butid i Noreg, og som av den grunn har tilsvarende redusert rett til ytingar frå folketrygda, er garantert ei minste samla inntekt.

Lova blei vedteken utan ei nærare skattemessig regulering.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har i brev til Finansdepartementet gjort greie for korleis dei meiner ytinga skattemessig bør handsamast. Deira oppfatning er at ytinga bør skattleggjast som pensjonsinntekt. Finansdepartementet deler dette synet. Ein peiker særleg på at mottakarane i regelen ikkje vil ha arbeidsinntekter, slik at ytinga får preg av å vere ei erstatning for varig bortfallen arbeidsinntekt slik som alders- og uførepensjon. På tross av at ytinga er behovsprøvd og berre gis for tolv månader om gongen, vil den ha meir likskap med pensjonsytingar enn trygdeytingar som skal erstatte midlertidig bortfallen arbeidsinntekt, så som sykepengar, tidsavgrensa uførestønad mv.

Om ein skattemessig skal likestille supplerande stønad med pensjonsinntekter, vil dette få fleire konsekvensar.

For det første er det nødvendig å endre skattelova § 12-2 slik at ytinga inngår i mottakarens personinntekt. Ytinga skal då ileggjast trygdeavgift etter folketrygdlova § 23-3. Utgangspunktet er at det skal svaras trygdeavgift med høg sats, med mindre det er fastsett mellom- eller låg sats. På pensjonsinntekter, som ikkje er pensjonsgivande, svaras det låg sats. Sidan

den supplerande stønaden skal gis i staden for, eller som tillegg til, alderspensjon, bør den heller ikkje vere pensjonsgivande. I samråd med Arbeids- og inkluderingsdepartementet foreslår derfor Finansdepartementet å endre folketrygdlova § 3-15, som omhandlar kva som reknas som pensjonsgivande inntekt. Sidan ytinga etter dette ikkje er pensjonsgivande, fremmar departementet forslag om å endre folketrygdlova § 23-3 andre ledd, slik at det uttrykkeleg går fram at det skal bereknast trygdeavgift med låg sats.

Mottakarar av supplerande stønad har ikkje same rett til særfrådrag for alder og uførleik og skattebegrensing frå fylte 67 år som alders- og uførepensjonistar. Departementet foreslår at også mottakarar av supplerande stønad skal få skattebegrensing etter skattelova § 17-1. Da vil verknaden av trygdeavgiftsplikta for ein stor del motverkas. Etter denne føresegna har pensjonistar rett til eit skattefritt bunnbeløp på 95 300 kroner for einslege og 156 300 kroner for ektepar (2006-tal). Eit mogleg særfrådrag for alder etter skattelova § 6-81 vil da normalt få liten sjølvstendig verknad. Årsaka er det låge inntektsnivået kombinert med skattebegrensing. Likskapen mellom stønaden og vanleg minstepensjon tilseier likevel at ytingane handsamast på same vis også i forhold til dette særfrådraget.

Departementet meiner såleis at supplerande stønad skattemessig skal handsamast som pensjonsinntekt. Ein visar til forslag til endringar i skattelova §§ 6-81 første ledd bokstav b første punktum og 12-2 samt i folketrygdlova §§ 3-15 andre ledd og 23-3 andre ledd nr. 1 bokstav a. Endringa i skattelova § 6-81 leder til at mottakarane av supplerande stønad også kjem under føresegna om skattebegrensing i skattelova § 17-1, sidan denne gjeld for personar med rett til særfrådrag etter § 6-81 første ledd.

Ein foreslår at endringa i skattelova § 6-81 første ledd bokstav b første punktum trer i kraft straks og med verknad frå 1. januar 2006. Tilbakeverknaden er til gunst for skatteytarane og er såleis ikkje problematisk. Ein foreslår at endringane i skattelova § 12-2, folketrygdlova § 3-15 andre ledd og § 23-3 andre ledd nr. 1 bokstav a trer i kraft straks og med verknad frå og med 1. januar 2007.

Ein antar at forslaget ikkje vil medføre særlege økonomiske eller administrative konsekvensar.

4.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til framlegget frå Regjeringa om endringar i skattelova §§ 6-81 første ledd bokstav b første punktum og 12-2 og i folketrygdlova §§ 3-15 andre ledd og 23-3 andre ledd nr. 1 bokstav a.

5. SKATTLEGGING AV ATTFØRINGS- OG REHABILITERINGSPENGEAR KOMBINERT MED UFØREPENSJON FRÅ ANDRE ENN FOLKETRYGDA

5.1 Samandrag

For å sikre at attførings- og rehabiliteringspengar blir skattlagt som løn, foreslår departementet å endre skattelova § 6-81 andre og tredje ledd, slik at det går tydeleg fram at dei som har attførings- og rehabiliteringspengar samstundes med uførepensjon, ikkje skal ha særfrådrag på grunn av uførepensjonen. Retten til likning etter skatteavgrensingsregelen er knytt til retten til særfrådrag. Endringa vil dermed og fjerne retten til skatteavgrensing for denne gruppa.

Skattlegginga av sjølv uførepensjonen vert ikkje endra med dette forslaget. Dersom uførepensjon og vert ytt for ein annan periode av året enn den perioden som gjeld attførings- og rehabiliteringspengane, vil retten til særfrådrag og skatteavgrensing framleis kunne stå ved lag.

Nye mottakarar av attførings- og rehabiliteringspengar som har tenestepensjonsordning med uføredekning, kan få vel 20 000 kroner høgare skatt dersom dei ikkje blir skattlagde etter skatteavgrensingsregelen. Dette skjer dersom dei har hatt om lag maksimal skattenedsetting gjennom skatteavgrensinga. I 2004 var det 35 757 personar som mottok både attførings- og rehabiliteringspengar og uførepensjon frå ei tenestepensjonsordning. Av desse vart likevel berre vel 2300 personar likna etter skatteavgrensingsregelen. I gjennomsnitt fekk desse personane sett ned skatten med om lag 7 900 kroner. Dei som har hatt særfrådrag for uføre, får ei innstramming på 2 712 kroner dersom dei har hatt halvt særfrådrag og 5 423 kroner om dei har hatt heilt særfrådrag.

For at ikkje endringa skal ramme dei som i dag får desse ytingane, og som har tilpassa seg dei gjeldande reglane, foreslår departementet at lovendinga berre skal gjelde nye tilfelle frå og med 2007 (alle som får rett til attførings- og rehabiliteringspengar etter 2006). Denne overgangsordninga skal vere utfasa ved utgangen av 2009.

Provenyaukinga i 2007 vil vere om lag 16 mill. kroner påløyst og 13 mill. kroner bokført.

Departementet viser til forslag til endring i skattelova § 6-81 andre og tredje ledd.

5.2 Merknader frå komiteen

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, sluttar seg til framlegget frå Regjeringa om endring i skattelova § 6-81 andre og tredje ledd.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre slutter seg ikke til Regjeringens oppfatning om at mottagere av attførings- og rehabiliteringspenger er en gruppe som bør ilegges skatteøkninger. Disse medlemmer vil peke på at Regjeringens forslag til regelendringer for de som har slike ytelser kombinert med uførepensjon fra offentlig eller privat tjenestepensjonsordning, vil medføre en betydelig skatteskjerpelse for et antall pensjonister som mister både særfradrag og retten til skattebegrensning.

Disse medlemmer vil derfor gå imot forslaget til endring i skattelovens § 6-81 annet og tredje ledd.

Disse medlemmer viser til at Regjeringens foreslåtte innstramming vil redusere motivasjonen til å komme i gang med attføring og rehabilitering med sikte på å få mulighet til å komme i jobb.

6. BEHOVSPRØVD BARNETILLEGG TIL MOTTAKARAR AV TIDSAVGRENSA UFØRESTØNAD

6.1 Samandrag

Frå og med 1. juni 2006 har mottakarar av tidsavgrensa uførestønad rett til behovsprøvd barnetillegg etter dei same reglane som alders- og uførepensjonistar. Barnetillegget blir ikkje rekna som pensjonsgivande inntekt etter folketrygdlova § 3-15. Det har ikkje tidlegare blitt teke stilling til kva sats det skal svarast trygdeavgift etter. Finansdepartementet fremmar forslag om at det behovsprøvde barnetillegget skal illeggjast trygdeavgift med låg sats.

Departementet viser til forslag til ny bokstav e i folketrygdlova § 23-3 nr. 1.

Departementet foreslår at endringane tek til å gjelde straks og med verknad frå og med 1. juni 2006.

Låg trygdeavgiftssats på det behovsprøvde barnetillegget for mottakarar av tidsavgrensa uførestønad gjer eit provenytap på knapt 4 mill. kroner påløyst i 2006, og knapt 3 mill. kroner bokført.

6.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til framlegget frå Regjeringa til ny bokstav e i folketrygdlova § 23-3 nr. 1

7. AVGRENSA SKATTEFRITAK FOR FRI KOST FOR SOKKELARBEIDARAR

7.1 Samandrag

Regjeringa foreslår at sokkelarbeidarar som ikkje har høgare personinntekt enn 600 000 kroner, skal ha skattefritak for verdien av fri kost på sokkelen frå 1. juli 2006. Arbeidsgjevarane skal melde frå til skat-

temyndighetene om fri kost og svara arbeidsgjevaravgift av verdien av denne naturalytinga også for dei skattytarane som får skattefritak. Departementet foreslår at dette vert gjort ved å endre skattelova § 5-15 om skattefri inntekt av arbeid. Vidare vil departementet sjå til at naudsynte endringar i forskrifter vert gjort.

Forslaget om å innføre eit avgrensa skattefritak for sokkelarbeidarane er grunnlagt i St.meld. nr. 2 (2005-2006) Revidert nasjonalbudsjett 2006 punkt 3.8.4.

Forslaget inneber at skattefritaket er avgrensa til dei sokkelarbeidarane som har personinntekt inntil 600 000 kroner. Det er den samla personinntekta i inntektsåret som avgjer om skattytaren får skattefritak eller ikkje, og ikkje berre inntekta frå sokkelen. Verdien av fri kost på sokkelen skal reknast med ved denne vurderinga. For 2006 er det fri kost frå 1. juli som kan kome inn under skattefritaket. Frå 2007 vil det moglege fritaket gjelde for heile året.

Arbeidsgjevar har normalt plikt til å melde frå til skattemyndighetene om alle ytingar til sine arbeidstakarar.

Dette inneber at fri kost til arbeidstakarar som har personinntekt på over 600 000 kroner, skal meldast til skattemyndighetene. Departementet meiner at det er viktig å ha oversikt over kor mange skattytarar som mottek ytingar med slike særlege skattefritak, og kva verdi ytingane har. Departementet foreslår derfor at arbeidsgjevarane alltid skal melde frå om verdien av fri kost på sokkelen, også i dei høva han veit at arbeidstakaren får skattefritak for kosten på sokkelen.

Regjeringa sitt forslag om skattefritak gjeld ikkje fritak frå plikta til å svara arbeidsgjevaravgift. Det skal såleis svarast arbeidsgjevaravgift også av fri kost for dei arbeidstakarane som får skattefritak.

For dei arbeidstakarane som ikkje ventas å få skattefritak, meiner departementet at det bør gjerast forskottstrekk, medan det ikkje bør vere plikt til å trekkje for dei som venteleg får skattefritak.

Sidan plikta til å svara arbeidsgjevaravgift skal halde fram, også for dei som får skattefritak og som det ikkje vert gjort forskottstrekk for, foreslår departementet å endre folketrygdlova § 23-2 tredje ledd slik at det går fram at det skal svarast avgift av verdien av fri kost på sokkelen også i dei høva kor ytinga er trekkfri.

Dei økonomiske konsekvensane av forslaget er omtalt i St.meld. nr. 2 (2005-2006) punkt 3.8.4.

Forslaget vil føre til noko meir kompliserte skatereglar og rutinar for arbeidsgjevarane og ved likninga av dei skattytarane som mottek fri kost på sokkelinnretning. Departementet legg likevel til grunn at forslaget ikkje vil ha administrative konsekvensar av særleg omfang.

Endringane i skattlegginga av fri kost på sokkelen tek til å gjelde frå og med 1. juli 2006.

7.2 Merknader frå komiteen

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Framstegspartiet, sluttar seg til framlegget frå Regjeringa om endringar i skattelova § 5-15 første ledd og folketrygdlova § 23-2 tredje ledd.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet viser til at Framskrittspartiet som eneste parti stemte mot opphevelsen av skattefritak for fri kost for sokkelarbeidere fra 2006. Regjeringen ble bedt av et flertall i merknadsform om å vurdere opphevelsen av skattefritakene på nytt i Revidert nasjonalbudsjett 2006. Regjeringens forslag er etter disse medlemmers syn ikke godt nok.

Disse medlemmer konstaterer noe undrende at den rød-grønne Regjeringen igjen unnlater å oppfylle sine løfter fullt ut om at nordsjøarbeiderne skal få skattefritak for fri kost på sokkelen. Disse medlemmer viser her til at Regjeringen både har foreslått skatteplikt for fri kost 1. halvår og at nordsjøarbeidere med inntekt over 600 000 kroner ikke får skattefritak. I tillegg til at dette er et løftebrudd vil en slik praksis medføre økte administrative kostnader både for arbeidsgiver og for ligningskontor. Disse medlemmer vil derfor gå inn for at et generelt skattefritak for fri kost på sokkelen skal gjøres gjeldende for alle arbeidstakere med tilbakevirkende virkning f.o.m. 1. januar 2006. Disse medlemmer går også mot at det skal betales arbeidsgiveravgift for fri kost på sokkelen.

Disse medlemmer viser også til merknader i Budsjett-innst. S. II (2005-2006).

Disse medlemmer viser til lovendringsforslag fremmet under punkt 8.2 nedenfor i denne innstillingen.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen gjennomføre de nødvendige forskriftsendringer for å frita fri kost på sokkelen for skatt og arbeidsgiveravgift med virkning fra 1. januar 2006."

8. SKATTEFRITAK FOR HYRETILLEGG FOR SJØFOLK MV.

8.1 Samandrag

Regjeringa foreslår at det skal vere skattefritak for hyretillegg som vert betalt i samsvar med tariffavtale. Skattefritaket skal berre gjelde den delen av hyretillegget som fell innfor ei ramme på 1 375 kroner per måned, svarande til 16 500 kroner for eit heilt år. For hyretillegg ut over 1 375 kroner per måned skal

det vere skatteplikt. Departementet foreslår at det skal vere plikt til å melde frå til skattemyndigheitene om hyretillegg, også for den skattefrie delen. Plikta til å svara arbeidsgjevaravgift held fram, også for den delen av hyretillegget som vert skattefrie. Endringane blir foreslått å gjelde frå 1. juli 2006.

Departementet foreslår at desse endringane vert gjort ved å endre skattelova § 5-15 første ledd bokstav e nr. 1 og folketrygdlova § 23-2 tredje ledd.

Som følge av forslaget om skattefritak for hyretillegg med ei øvre grense på 1 375 kroner per måned, legg departementet opp til å endre reglane slik at forskottstrekk berre pliktas gjort dersom hyretillegget overstig grensa for skattefritak. Departementet vil sjå til at dei naudsynte endringane vert gjort i forskrift.

Forslaget om å innføre eit skattefritak for tariffesta hyretillegg for sjøfolk mv. er grunnlagt i St.meld. nr. 2 (2005-2006) Revidert nasjonalbudsjett 2006 punkt 3.8.4.

Dei økonomiske konsekvensane av forslaget er omtalt i St.meld. nr. 2 (2005-2006) punkt 3.8.4.

Forslaget vil føre til meir kompliserte skattereglar. Departementet legg likevel til grunn at forslaget ikkje vil ha administrative konsekvensar av særleg omfang.

Endringane i skattlegginga av hyretillegg tek til å gjelde frå og med 1. juli 2006.

8.2 Merknader frå komiteen

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Framstegspartiet, sluttar seg til framlegget frå Regjeringa. Fleirtalet har slutta seg til endringane i skattelova § 5-15 første ledd og folketrygdlova § 23-2 tredje ledd ovanfor under punkt 7.2.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet viser til at Framskrittspartiet som eneste parti stemte mot opphevelsen av skattefritak for hyretillegg fra 2006. Regjeringen ble bedt av et flertall i merknadsform om å vurdere opphevelsen av skattefritakene på nytt i Revidert nasjonalbudsjett 2006. Regjeringens forslag er etter disse medlemmers syn ikke godt nok.

Disse medlemmer konstaterer noe undrende at regjeringen Stoltenberg II igjen unnlater å oppfylle sine løfter fullt ut, om at det skal innføres skattefritak for hyretillegg. Disse medlemmer viser her til at Regjeringen både har foreslått skatteplikt for hyretillegg 1. halvår og at hyretillegg over 1 375 kroner per mnd. ikke gis skattefritak. I tillegg til at dette er et løftebrudd vil en slik praksis medføre økte administrative kostnader både for arbeidsgiver og for ligningskontor. Disse medlemmer går derfor inn for et generelt skattefritak for hyretillegg som gjøres gjeldende for alle arbeidstakere med tilbakevirkende virkning f.o.m. 1. januar 2006. Disse

medlemmer går også mot at det skal betales arbeidsgiveravgift for hyretillegg.

Disse medlemmer viser også til merknader i Budsjett-innst. S. II (2005 -2006).

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 5-15 første ledd bokstav e nr. 1 skal lyde:

1. inntekt om bord på skip i form av
 - tariffmessig hyretillegg for egen kost
 - verdien av fritt opphold om bord
 - ekstrahyre, effektgodtgjørelse ved forlis
 - krigsrisikotillegg opptjent under fart i erklært krigssone

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2006."

9. AUKING AV REINDRIFTSFRÅDRAGET

9.1 Samandrag

Finansdepartementet legg fram forslag om at den øvre grensa i reindrifftsfrådraget skal aukast med 10 000 kroner til 71 500 kroner.

Reindrifftsfrådraget må sjåast i samanheng med dei økonomiske verkemidla i reindrifftsavtalen. Auken i reindrifftsfrådraget vil betre rammevilkåra for næringa.

Departementet viser til forslag om endring av anna punktum i skattelova § 8-1 sjette ledd.

Forslaget vil ikkje ha administrative konsekvensar.

Provenytapet av å auke reindrifftsfrådraget med 10 000 kroner er på usikkert grunnlag berekna til 300 000 kroner påløypt og 250 000 kroner bokført i 2006.

9.2 Merknader frå komiteen

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Framstegspartiet, sluttar seg til framlegget frå Regjeringa om endring i skattelova § 8-1 sjette ledd.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet viser til Regjeringens forslag om økt, øvre grense for reindrifftsfradraget. Disse medlemmer er av den oppfatning at dagens reindrifftspolitikk er mislykket og at samtlige virkemidler i reindrifftspolitikken må gjennomgås om de er målrettet nok og samfunnet oppnår de samfunnsmessige

gevinster som er ønsket. Disse medlemmer vil gå imot å øke fradraget for reindrift til 71 500 kroner.

10. SKATTEFRITAK FOR VERDIPAPIR-FORETAKENES SIKRINGSFOND

10.1 Samandrag

Med verknad frå 1. januar 2006 skal det skipast eit sikringsfond for verdipapirforetak. Departementet legg fram forslag om at fondet skal vere fritatt frå skatt på inntekt og formue, slik mellom anna Bankenes sikringsfond er.

Departementet legg derfor fram forslag om å endre skattelova § 2-30 første ledd bokstav k.

Departementet legg til grunn at dei økonomiske konsekvensane av forslaget er små, og at det same vil gjelde dei administrative konsekvensane.

Departementet legg fram forslag om at endringane tek til å gjelde med verknad frå 1. januar 2006.

10.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til framlegget frå Regjeringa om endring i skattelova § 2-30 første ledd bokstav k.

11. ENDRINGAR I REGLANE OM LIKNINGSSTADEN FOR OG INNRAPPORTERING FRÅ DELTAKERLIKNA SELSKAP

11.1 Samandrag

Reglane om skattlegging av deltakarlikna selskap er endra i samband med skattereforma. Deltakarane i deltakarlikna selskap blir no likna etter liknande reglar som aksjonærar i aksjeselskap. Dette inneber at det blir berekna eit tillegg i skattepliktig inntekt for deltakarane ved utdelingar frå selskapet (skjermingsmetoden for deltakarar).

Endringane i reglane om skattlegging av deltakarlikna selskap gjer det nødvendig med enkelte endringar i reglane i likningslova for at likninga skal kunne gjerast så enkel som mogleg.

Ved skattereforma i 1992 blei det innført netto-likning av deltakarar i deltakarlikna selskap. Frå same tidspunkt blei likninga av dei deltakarlikna selskapa lagt til likningskontoret for den kommunen der selskapets hovudkontor ligg. Dette blei grunngeve med at skattlegginga av deltakarlikna selskap blei enklare.

Dei deltakarlikna selskapa bereknar dermed alle-reie den skattepliktige inntekta og formuen frå deltakinga i selskapet for deltakarane. Dette gjeld både alminneleg inntekt og personinntekt. Deltakarane må

sjølve berekne gevinst eller tap ved realisasjon av part i selskapet.

Etter departementet si oppfatning bør òg selskapa og berekne tillegg i alminneleg inntekt. Selskapa har dei fleste av dei opplysningane som er nødvendige for å berekne tillegget. Dei manglar likevel opplysningar om kostprisen for parten og kjøpskostnader. Desse opplysningane må selskapa hente frå deltakarane. Det vil berre vere nødvendig å hente desse opplysningane frå deltakarane det første året etter at ordninga tek til å gjelde og når ein deltakar har kjøpt eller seld ein part i selskapet i inntektsåret.

Departementet vil ikkje foreslå nokon plikt for deltakarane til å gje opplysningane til selskapa, men deltakarane vil normalt vere tent med at selskapa gjer desse berekningane for dei. Ettersom selskapa sitter på dei fleste av opplysningane som er nødvendige for berekningane, vil det vere enklare for dei å berekne tillegg i alminneleg inntekt enn det vil vere for deltakarane.

Dersom ein deltakar ikkje gir selskapet opplysningane, må selskapet opplyse om dette. Deltakaren må da sjølv hente inn dei nødvendige opplysningane og berekne tillegg i alminnelig inntekt. Dersom deltakaren ikkje gjer dette vil tillegget i alminneleg inntekt bli satt ved skjønn.

Ein viser til utkast til endringar i likningslova § 4-9 nr. 2 og 3.

Hovudregelen er at det er likningsstyresmaktene for den kommunen der hovudkontoret til det deltakarlikna selskapet ligg som fastset deltakaranes inntekt frå selskapet. Det gjeld både løypande alminneleg inntekt og personinntekt frå selskapet og gevinst eller tap ved sal av part i det deltakarlikna selskapet, jf. likningslova § 8-6 nr. 5. Departementet foreslår derfor at òg tillegg i alminneleg inntekt skal fastsetast av likningsstyresmaktene for den kommunen der hovudkontoret til det deltakarlikna selskap ligg. Ein viser til utkast til endringar i likningslova § 8-6 nr. 5.

Opplysningsplikta for deltakarlikna selskap blir noko utvida. Ein reknar likevel med at utvidinga er så avgrensa at det ikkje vil få nokon særleg betyding for selskapa. Dei deltakarlikna selskapa sit allereie på dei fleste opplysningane dei treng og dei andre opplysningane vil dei få frå deltakarane.

Det vil vere enklare for likningsstyresmaktene å halde seg til selskapa i staden for deltakarane ved fastsetting av tillegg i alminneleg inntekt. Ut over dette vil forslaget ikkje ha økonomiske eller administrative konsekvensar av betyding for likningsstyresmaktene.

Departementet foreslår at endringane tek til å gjelde straks og med verknad frå og med inntektsåret 2006.

11.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til framlegget frå Regjeringa om endringar i likningslova §§ 4-9 nr. 2 og 3 og 8-6 nr. 5.

12. HØVE TIL Å PÅLEGGJE OFFENTLEGE STYRESMAKTER Å NYTTE ELEKTRONISK MELDEFORM VED LEVERING AV OPPGÅVER TIL FOLKEREGISTERET

12.1 Samandrag

Finansdepartementet legg fram forslag om endring i § 12 i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering. Endringa går ut på at det blir innført lovheimel slik at departementet i forskrift kan gje påbod om at offentlege oppgåvegivarar skal gje melding til folkeregisteret i elektronisk form. Bakgrunnen er eit behov for å forenkle og effektivisere arbeidet med folkeregistermeldingane.

Forslag blei send på høyring 16. desember 2005. Ingen av høyringsinstansane er negative til forslaget.

Departementet sitt forslag om å kunne gje påbod om elektronisk meldeform vil gjelde for dei same offentlege myndigheiter som kan påleggjast oppgåve- og meldeplikt etter folkeregisterlova § 12.

Finansdepartementet vil ikkje gå inn for eit generelt pålegg om å nytte elektronisk innrapportering til folkeregisteret for alle offentlege oppgåvegivarar. Oppgåvegivarane har ulike føresetnader for å levere oppgåver elektronisk, og nytteverda ved å gå over til elektronisk meldeform kjem an på talet meldingar som den einskilde oppgåvegivar sender til folkeregisteret. Fleire høyringsinstansar peikar på at det framleis bør vere høve til å gi meldingar i papirform. Dersom overgang til elektronisk meldeform vil føre med seg uforholdsmessig store kostnader i høve til nytteverdien, legg departementet til grunn at det framleis skal vere mogeleg å gje melding til folkeregisteret i papirform. Dette må avgjerast etter ei samla vurdering av kostnadene og nytteeffekten.

Departementet vil understreke at personopplysningslova sine krav til handsaming av personopplysningar, medrekna reglane om melde- og konsesjonsplikt, skal liggje til grunn for all innhenting og opparbeiding av opplysningar i samband med elektronisk rapportering til folkeregisteret.

Departementet viser til forslag til nytt anna ledd i folkeregisterlova § 12.

Forslaget om overgang frå papirbasert til elektronisk meldeform antas å innebere einskilde økonomiske og administrative konsekvensar for dei oppgåvepliktige som må leggje til rette verksemda for elektronisk meldeform. Når elektronisk meldeform er etablert, antas det å medføre ressursinnsparing for oppgåvegivarane. Dei økonomiske og administrative

konsekvensane må likevel vurderast konkret i kvart høve i samband med fastsetjing av forskrift som pålegg elektronisk meldeform.

Finansdepartementet legg til grunn at elektronisk meldeform i det vesentlege vil bidra til forenkling og effektivisering av arbeidet med folkeregistermeldingar, samt at rask ajourføring vil føre til ei heving av kvaliteten på registeret.

Departementet foreslår at lovendringa tek til å gjelde straks.

12.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til framlegget frå Regjeringa til nytt andre ledd i folkeregisterlova § 12.

13. DOKUMENTAVGIFT VED INNLØYSING AV FESTETOMTER OG DOKUMENTAVGIFT VED KJØP AV BYGNING PÅ FRAMAND GRUNN

13.1 Samandrag

Finansdepartementet vedtok 27. januar 2006 at ved eigedomsoverføring etter føresegnene i tomtefestelova kapittel VI, skal innløyingssummen leggjast til grunn for berekning av dokumentavgifta. Bakgrunnen for unntaket er dei nye reglane i tomtefestelova (sjå lov 2. juli 2004 nr. 63 om endringar i tomtefestelova), som på nærare vilkår gir festar rett til å overta eigedomsretten til festetomta til ein lovregulert innløyingssum. Denne summen vil i dei fleste tilfelle vere lågare enn salsverdien. Vedtaket inneber difor eit unntak frå hovudregelen om at eigedomen sin salsverdi utgjer avgiftsgrunnlaget. Vedtaket vart førebels treft med heimel i dispensasjonsføresegna i dokumentavgiftslova § 3. Grunngevinga for unntaket er at avgiftsreglane her ville få ein sers urimeleg verknad, da avgifta kunne bli svært høg i høve til innløyingssummen. Vidare ville det bli krevjande å berekne salsverdien i kvart enkelt innløyingsstilfelle. Dette ville stride mot sentrale omsyn bak dokumentavgiftsreglane, mellom anna omsynet til eit enkelt og effektivt regelverk. Etersom innløyingssummen følgjer av tomtefestelova vil det heller ikkje vere fare for spekulasjonar eller misbruk av avgifta dersom denne blir lagt til grunn for avgiftsberekinga.

For å sikre ein klår og einsarta praksis for framtida er det ønskjeleg at ordninga blir lovfesta. Dette vil bidra til å ivareta omsynet til eit enkelt, oversiktleg og forutsigbart regelverk. Sjå forslag til endring av dokumentavgiftslova § 7 femte ledd fyrste punktum.

Av lovtekniske omsyn foreslår departementet at det i dokumentavgiftslova § 7 femte ledd fyrste punktum også gjerast endringar i utforminga av henvisningane til dei øvrige lovene, slik at samtlige lovhenvisningar får same form. Forslaget inneber ingen realitetsendringar.

Ettersom forslaget er ei kodifisering av eit unntak som allereie er vedteke, har lovendringa minimale økonomiske og administrative konsekvensar. Sjølv unntaket må likevel reknast å vere arbeidsbesparande for både avgiftsmyndigheita og dei avgiftspliktige, og med minimale konsekvensar for provenyet.

Departementet foreslår at lovendringa trer i kraft 1. juli 2006. Frå same tidspunkt fell departementet sitt dispensasjonsvedtak bort som ikkje naudsynt lengre.

Hovudregelen etter dokumentavgiftslova er at avgiftsgrunnlaget tilsvarar eigedomen sin salsverdi på tinglysingstidspunktet. I nokre tilfelle blir det stilt spørsmål i høve til kva som skal utgjere avgiftsgrunnlaget ved kjøp av bygning på festa tomt, der festeretten følgjer med. Ein slik transaksjon gjeld overføring av både eigedomsretten til bygningen og festeretten til tomta. Ukklarleikane har sin bakgrunn i at det ved tinglysing av festerettar i utgangspunktet ikkje skal betalast dokumentavgift. Ved tinglysing av eigedomsrett til bygning på festetomt har likevel avgiftsmyndigheita berekna avgifta av det samla vederlaget ved overføring til den nye eigaren og festaren. Praksisen fører med seg at også den delen av samla vederlag som eventuelt skuldast festeretten, går inn i avgiftsgrunnlaget. Departementet ser dette som rimeleg. Festeretten må reknast som ein integrert del av salsverdien, jf. dokumentavgiftslova § 7 fyrste ledd.

I lys av spørsmåla om regelverket som har kome, vil departementet sjå nærare på behovet for endringar i dokumentavgiftslova, for å klargjere kva som i lova skal vere avgiftsgrunnlaget ved overføring av bygning på festetomt. Departementet vil kome tilbake til saka i samband med budsjettet for 2007.

13.2 Merknader frå komiteen

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Framstegspartiet, sluttar seg til framlegget frå Regjeringa om endring i dokumentavgiftslova § 7 femte ledd første punktum.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet går imot Regjeringens forslag.

Disse medlemmer mener at dokumentavgiften er en usosial avgift som rammer familier ulikt. Disse medlemmer viser til at Framskrittspartiet i sitt alternative statsbudsjett 2006 foreslo en reduksjon av dokumentavgiften uten å få flertall for dette. Disse medlemmer mener at dokumentavgiften fungerer som en slags "flytteskatt" som "straffer" familier som blant annet av arbeidsmessige årsaker flytter. Disse medlemmer antar at tinglysningsgebyret gir store nok inntekter for staten til å dekke utgiftene tinglysing av fast eiendom utgjør, og at dokumentavgiften på litt sikt derfor bør fjernes for alle.

Disse medlemmer viser for øvrig til merknader og forslag i Dokument nr. 8:65 (2005-2006).

14. ENDRINGAR I MEIRVERDIAVGIFTS-LOVGIVINGA

14.1 Meirverdiavgift på overnattingstenester o.a.

14.1.1 Samandrag

INNLEIING

Som ei oppfølging av Stortinget sitt vedtak om meirverdiavgift på overnattingstenester frå 1. september 2006 er det naudsynt å klargjere enkelte spørsmål.

TILLEGGSYTINGAR

Departementet foreslår at meirverdiavgiftsplikta med redusert meirverdiavgiftssats på 8 pst. skal omfatte tilleggsytingar som inngår i vederlaget for utleiga og som er eit naturleg ledd i overnattingsverksemda, jf. framlegg til meirverdiavgiftslova § 5a nytt tredje ledd. Det visast til proposisjonen for ei nærare utgreiing.

Det følgjer av meirverdiavgiftslova § 5a nove-rande tredje ledd at departementet kan gje forskrifter om avgrensing og utfylling av føresegnene i § 5a første og andre ledd. Departementet foreslår samtidig å utvide denne forskriftsheimelen slik at den også omfattar framlegget til nytt tredje ledd. Sjå framlegg til § 5a nytt fjerde ledd.

UTLEIGE AV LOKALE TIL KONFERANSAR OG MØTE O.A.

Frå 1. september skal hotell o.a. oppkrevje 8 pst. meirverdiavgift når dei leiger ut lokale til konferansar og møter o.a. Utleige som skjer i samband med servering skal som i dag avgiftsleggjast med 25 pst. Dette inneber både konkurransevridingseffektar som i noen grad oppstår overfor andre utleigarar av slike lokale, og kontrollproblem som følgje av skiljet mellom låg og høg sats.

Av førearbeida til vedtaking av meirverdiavgift på overnattingstenester o.a., Ot.prp. nr. 1 (2005-2006) punkt 25.2.5, går det fram at hotell o.a. si utleige av slike lokale skal avgiftsleggjast. Dette bør gå fram av loven, jf. framlegg til lovfesting i meirverdiavgiftsloven § 5a andre ledd nr. 3.

På grunn av frådragsretten for inngåande meirverdiavgift vil hotell o.a. få lågare driftskostnader til denne verksemda enn andre utleigarar av lokale til konferansar og møter o.a. For å motverke denne konkurransevridinga bør ein vurdere å innføre generell meirverdiavgift ved utleige av lokale til møter og konferansar. Departementet vil difor vurdere om også andre utleigarar enn hotell o.a. skal oppkrevje

meirverdiavgift ved utleige av lokale til konferansar og møter o.a.

Departementet legg til grunn at det kan oppstå kontrollmessige problem i tilknytning til skiljet mellom låg og høg sats. Departementet vil i samband med vurderinga av spørsmålet om å innføre generell avgiftsplikt på utleige av lokale til møter o.a. også vurdere om ein bør oppheve skiljet mellom utleige med og utan servering.

UTANLANDSKE TUOPERATØRAR OG OVERNATTING I NOREG

Når ein utanlandsk turoperatør formidlar reise og opphald i Noreg, vil han frå 1. september måtte vidarefakturere til sine kundar den norske meirverdiavgifta som påløper på reisa og opphaldet til kundane i Noreg. Likevel vil turoperatøren ikkje verte avgiftspliktig til Noreg for denne omsetninga sjølv om det vert rekna norsk meirverdiavgift på sjølv overnattingstenesta.

Dersom ein utanlandsk turoperatør i realiteten gjer noko meir enn å formidle reise og overnatting i Noreg, vil han kunne verte avgiftspliktig til Noreg for denne omsetninga. Dersom ein etter ei konkret vurdering kjem til at turoperatøren i realiteten sjølv omset overnattingstenester i Noreg, vil han også bli registreringspliktig for meirverdiavgift i Noreg for denne omsetninga.

Dersom den utanlandske turoperatøren vert rekna å drive avgiftspliktig verksemd i Noreg, inneber det at han må registrere seg i det norske meirverdiavgiftsmanntalet ved ein norsk avgiftsrepresentant.

Registrering ved norsk avgiftsrepresentant er ei til dels tungvinn og kostbar løysing. Men dette problemet er generelt og gjeld ikkje berre utanlandske turoperatørar. Finansdepartementet har bede Skattedirektoratet om å vurdere forenklingar av denne ordninga, for eksempel ved at utanlandske næringsdrivande skal kunne registrere seg direkte utan bruk av representant. Departementet vil eventuelt komme tilbake til dette.

FORMIDLING AV ROMUTLEIGE O.A. I UTLANDET

Det er uttalt i førearbeida til vedtaking av meirverdiavgift på formidling av overnattingstenester o.a. at departementet ser det som naturleg at det inntil vidare gjeld ein nullsats for formidlingstenester av hotellopphald i utlandet slik som for hovudtenesta. Dette tilsvare situasjonen når utanlandske turoperatørar formidlar reise og opphald i Noreg. Overnattinga vert skattlagd her, men ikkje turoperatøren si formidlingsteneste. Verken OECD eller EU har funne hensiktsmessige måtar å avgiftsleggje slik verksemd. Dersom arbeid i OECD eller EU seinare gjev semje om kvar formidlingstenesta bør avgiftsleggjast, vil departementet eventuelt komme tilbake til dette.

Desse fritaka bør gå fram av loven. Lovfestinga bør omfatte også formidling av overnatting på Svalbard og Jan Mayen og reise til/frå Svalbard og Jan Mayen. Også formidling av for eksempel persontransport i utlandet, Svalbard og Jan Mayen bør nullsatsast og fritaket bør vere lovheimla. Departementet føreslår samstundes eit fritak for formidling av utleige av fast eigedom til camping når denne utleiga skjer i utlandet, på Svalbard eller Jan Mayen. Vidare føreslår departementet at fritaket også skal gjelde for formidling av serveringstenester og utleige av transportmiddel når desse tenestene vert levert i utlandet, på Svalbard eller Jan Mayen. Når det gjeld formidling av teaterbilletter og liknande, er formidling av dette alt unntatt. Framlegga er i stor grad lovfesting av ein alt etablert praksis og inneber at formidling av reisetenester som vert leverte i utlandet i det alt vesentlege vil vere fritatt for avgiftsrekning (nullsats). Departementet viser til framlegg til meirverdiavgiftsloven § 16 første ledd ny nr. 10.

YRKESMESSIG UMLEIGE AV HYTTTER, FERIELEILEGHEITER OG ANNAN FRITIDSEIGEDOM

Nærare om bakgrunnen for framlegget

Stortinget har vedteke at yrkesmessig utleige av hytter, ferieleilegheiter og fritidseigedomar skal falle innanfor avgiftsområdet frå 1. september 2006. Dersom samla leigevederlag i løpet av ein periode på 12 månader overstig registreringsgrensa på kr 50 000, vil retten til registrering avhenge av om utleiga vert driven yrkesmessig og i næringsverksemd.

For denne typen utleige gjeld ein låg meirverdiavgiftssats og full frådragsrett. Vidare har utleigaren høve til å ta bygget ut til eksempelvis privat bruk alt tre år etter at det er ferdig oppført utan at dette får avgiftsmessige konsekvensar. Desse forholda gjer at utleigarar som kjem innanfor meirverdiavgiftssystemet kan spare store meirverdiavgiftsbeløp. Utleigaren får frådragsrett for inngåande avgift på utgifter til oppføring og drift av fritidseigedomen når han vert registrert i avgiftsmanntalet. Frådragsretten omfattar også utgifter som knyter seg til sjølv utleigeverksemda, eksempelvis pc, mobiltelefon og reiseutgifter i samband med vedlikehald etc. Dette kombinert med at fritidseigedomar er svært eigna for privat bruk, gjev grunn til å tru at viljen til å utfordre avgiftssystemet gjennom ulike tilpassingar vil vere stor. Det som vil framstå som yrkesmessig utleige av fritidseigedomar vil difor i realiteten kunne dreie seg i større eller mindre grad om privat bruk.

Når eit bygg er til bruk i verksemd kor det oppkrevjast full (25 pst.) utgåande meirverdiavgift, tek det vanlegvis lenger tid enn tre år før staten har tent inn verdien av det som er frådragsført i tilknytning til oppføring av bygg. Med den låge satsen på 8 pst. tek denne innteninga monaleg lenger tid. Føreseigna slik

den vart vedteken er difor svært gunstig sett frå utleigaren sin ståstad når denne har oppføringskostnader framfor seg.

Uttaksavgiftslegging

Ved avgiftsplikt for fritidseigedomar som dels vert nytta i utleigeverksemd og dels til privat bruk, vil det som nemnt medføre full rett til frådrag for inngåande avgift på kostnader til oppføring, vedlikehald og drift etc. Når utleigaren nyttar fritidseigedomens sjølv, skal han etter gjeldande regelverk rekne uttaksmeirverdiavgift av den private bruken. Dette gjev både praktiske og ressursmessige kontrollproblem. I tillegg til at det vil vere vanskeleg å påvise omfanget av den privat bruken, kan det også gje problem å fastsetje verdien av uttaket. Det kan vidare vere vanskeleg å skilje mellom opphald som er naudsynt for å gjennomføre vedlikehald etc. av fritidseigedom og privat bruk.

Behov for eigna uttaks-/justeringsføresegner

Etter gjeldande føresegner vert det ikkje kravd tilbakeføring av avgift når eit bygg vert teke ut av avgiftspliktig verksemd seinare enn tre år etter fullføring av bygget. Departementet finn at det er behov for å endre desse føresegnene. Til dømes kan ein fastsetje plikt til å betale utgåande meirverdiavgift med full sats dersom fritidsbustaden vert teken ut av utleigeverksemda til føremål utanfor loven, til dømes til privat bruk. Ei slik føresegn vil vere eit unntak frå føresegna om at omsetning av fast eigedom er utanfor meirverdiavgiftsområdet. Det er ønskjeleg å utgreie eit slikt framlegg nærare.

Alternativt kan ein innføre ei føresegn om at frådragsført inngåande avgift som gjeld hytter, ferieleilegheiter og annan fritidseigedom som har vore nytta i yrkesmessig utleigeverksemd, medrekna tilknytning til hotellverksemd o.a., skal tilbakeførast dersom bygget før fullføring eller innan eit fastsett tal år etter fullføringa vert disponert til føremål utanfor loven. Dette bør likevel ikkje gjelde ved dødsfall, konkurs eller andre tilhøve der tilbakeføring av avgifta vil vere særleg urimeleg for den avgiftspliktige. Men også eit slikt framlegg må utgreiast nærare.

Ei føresegn om plikt til å rekne utgåande meirverdiavgift med full sats dersom fritidsbustaden vert teken ut av avgiftsområdet, eventuelt at det vert kravd avgiftsrefusjon ved endring av bruken innan ei fastsett tid etter fullføring, vil redusere omgåingsfaren i monaleg større grad enn gjeldande 3-årsgrænse. Ei slik endring vil likevel måtte utgreiast nærare og heng saman med det arbeidet som føregår i departementet med framlegg til nye, generelle meirverdiavgiftsføresegner for uttak, gratisarbeid og justerings-

føresegner. Eit slikt framlegg har vore på høyring, og departementet tek sikte på å utarbeide eit lovframlegg i løpet av 2006, slik det tidlegare er varsla. Det er departementet sitt syn at yrkesmessig utleige av fritidseigedomar ikkje bør avgiftsleggjast før det er innført meir eigna uttaks-/justeringsføresegner.

Nærare om framlegget

På grunn av vanskaner med å unngå omgåing og å sikre at verknadene av regelverket kan forutseiast, føreslår departementet ei innstramming i høve til det som framgjekk av førearbeida til lovvedtaket, sjå Ot.prp. nr. 1 (2005-2006). I førearbeida vart det uttalt at ein la til grunn at dei avgiftsmessige og kontrollmessige problema ikkje ville gjelde for utleige av hytter og ferieleilegheiter som vert drivne i regi av for eksempel hotell-, campingplassverksemd og andre profesjonelle aktørar, og at dette av nøytralitetsomsyn burde komme innanfor loven. Det er behov for å stramme inn verkeområdet for loven slik at berre utleige av fritidseigedomar som vert drivne i tilknytning til romutleige i hotellverksemd og liknande verksemd vert omfatta. Med liknande verksemd meiner vi eksempelvis motell-, pensjonat- og campingplassverksemdar.

Framlegget gjer at mange fritidseigedomar kan leigast ut utan påslag av meirverdiavgift. Men slik verksemd vert vanlegvis driven i liten konkurranse med alminneleg overnattingsverksemd, og ei eventuell konkurransevriding vil uansett vere ubetydeleg på grunn av den låge satsen.

Meirverdiavgiftssystemet byggjer på eit prinsipp om at avgiftsplikta skal vurderast for kvart enkelt ledd i omsetningskjeda. Dette kan for eksempel innebære at eit varesal frå ein underleverandør ikkje utløysar avgiftsplikt på dette leddet, typisk sal frå ein privatperson til ein registrert vidareforhandlar, medan omsetninga frå vidareforhandlaren skal skje med avgift. Dette generelle prinsippet gjeld også ved utleige av fritidseigedomar gjennom fleire ledd. Dette medfører at om eit hotell leiger inn kapasitet frå ein ikkjeavgiftspliktig utleigar skal hotellet likevel oppkrevje utgåande meirverdiavgift av vederlaget det oppkrev frå overnattingsgjesten.

Departementet føreslår etter dette at avgiftsplikta med redusert meirverdiavgiftssats på 8 pst. skal omfatte utleige av hytter, ferieleilegheiter og annan fritidseigedom berre når slik verksemd vert driven i tilknytning til romutleige i hotellverksemd og liknande verksemd, jf. framlegg til § 5a andre ledd ny nr. 2 i meirverdiavgiftsloven. Framlegget inneber at orda "omsetning av" tas inn i føresegna. Endringa er av berre redaksjonell art.

Departementet vil eventuelt komme tilbake til framlegget når det er vedteke meir eigna uttaks-/justeringsføresegner for tilfelle der hytter og liknande

vert tekne ut av utleigeverksemd og eksempelvis nytta privat.

Provenyoverslag

Innstramma vil gje eit meirproveny på om lag 15 mill. kroner på årsbasis, og på om lag 5 mill. kroner på løypt og bokført samanlikna med saldert budsjett for 2006. I provenyberekninga i samanheng med saldert budsjett ble det ikkje lagt til grunn at private hyttebyggjare og liknande tilpasser seg. Dersom hyttebyggjarane tilpasser seg, vil provenytapet bli stort. Se også omtale i St.prp. nr. 66 (2005-2006) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet medregnet folketrygden 2006 punkt 2.2 .

FORMIDLING AV UMLEIGE GJENNOM REISEBYRÅ, BOOKINGSSELSKAP ETC.

I dag er formidling av romutleige i hotellverksemd o.a. utanfor avgiftsområdet, sjå meirverdiavgiftsloven § 5b første ledd nr. 10. Denne føresegna er vedteken oppheva frå 1. september 2006. Det følgjer av Ot.prp. nr. 1 (2005-2006) avsnitt 25.2.5 under overskrifta "Formidling av romutleie i hotellvirksomhet" at det skal reknast avgift etter den reduserte satsen som gjeld for sjølve utleigetenenesta også for formidling av romutleige i hotell etc. samt yrkesmessig utleige av hytter, ferieleilegheiter og annan fritidseigedom. Når området for kva utleigetenenester som skal vere omfatta av avgiftsområdet vert innnevna, er det naturleg at også området for formidling som skal skje etter den reduserte satsen vert snevra inn. Departementet føreslår difor at den reduserte satsen blir nytta ved formidling av romutleige i hotellverksemd og liknande verksemd, utleige av fast eigedom til camping samt utleige av hytter, ferieleilegheiter og annan fritidseigedom i tilknytning til slik verksemd. Dette vil føre til at formidling av denne type tenester for ein større del skal skje etter standardsatsen. Departementet føreslår likevel å gjeninnføre eit unntak for formidling av utleige av fritidseigedomar, sjå framlegg til meirverdiavgiftsloven § 5b første ledd nr. 10.

Endringa vil truleg ha liten verknad på provenyet.

Ein viser elles til omtale i St.prp. nr. 66 (2005-2006) punkt 2.2 og framlegg til vedtak om meirverdiavgift (kap. 5521 post 70) § 3 bokstav f.

14.1.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til framlegget frå Regjeringa til meirverdiavgiftslova § 5a andre ledd ny nr. 2, § 5a andre ledd nr. 3, § 5a nytt tredje og fjerde ledd, § 5b første ledd nr. 10 og § 16 første ledd ny nr. 10. Komiteen viser dessutan til Innst. S. nr. 205

(2005-2006) der framlegget frå Regjeringa til vedtak om meirverdiavgift (kap. 5521 post 70) § 3 bokstav f blir behandla.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til Regjeringens fremleggelse om omsetning av romutleie i hotellvirksomhet og lignende virksomhet, utleie av fast eiendom til camping samt utleie av hytter, ferieleiligheter og annen fritidseiendom i tilknytning til slik virksomhet. Disse medlemmer påpeker at merverdiavgiftsregelverket allerede er komplisert og det er derfor viktig å tenke nøye igjennom hvilke konsekvenser eventuelle endringer vil måtte medføre. Disse medlemmer vil i den sammenheng spesielt peke på at man bør unngå konkurransevridning i form av at de som driver et hotell eller en campingplass vil oppnå bedre rammevilkår når de leier ut "hytter, ferieleiligheter og annen fritidseiendom" enn alle andre. Avgrensingen mellom merverdiavgiftspliktige og ikke merverdiavgiftspliktige tjenester må derfor legges opp slik at man ikke får konkurransevridning. Dette er viktig for eksempel i forhold til privat hytteutleie. Disse medlemmer mener man eksempelvis kan få situasjoner der eiere av hyttetomter ser seg nødt til å etablere en campingplass for å få merverdiavgiftsfradrag. Dersom endringer i regelverket alene vil føre til at grunneier vil gjennomføre noe vedkommende tidligere ikke så seg tjent med bare fordi grunneier skal bygge hytter for utleie med fullt fradrag for merverdiavgift som man kan selge etter tre år, vil resultatet bli et avgiftsmessig "hull" i regelverket.

Disse medlemmer viser til Regjeringens fremleggelse om merverdiavgift for utenlandske turoperatører og overnatting i Norge, og at disse skal pålegges en norsk avgiftsplikt når de ikke har forretningssted i Norge. Disse medlemmer vil understreke at Norge ikke må innføre en særnorsk avgiftsbelegging eller registreringsplikt da dette vil skyve utenlandske turoperatører ut av det norske markedet. Disse medlemmer mener det vil være en konkurranseulempe for norsk reiselivsnæring.

Disse medlemmer viser også til Regjeringens fremlegg om merverdiavgift på utleie av lokale til konferanser og møter. Disse medlemmer mener bestemmelsen tilsier at et konferansesenter får dårligere rammevilkår enn et hotell som leier ut lokaler til "konferanser og møter og lignende". Disse medlemmer vil advare imot at dette blir forskjellsbehandling og konkurransevridning.

Disse medlemmer viser videre til sine merknader under punkt 2.2 i Innst. S. nr. 205 (2005-2006).

14.2 Innføring av meirverdiavgiftsunntak for interne transaksjonar i frivillige organisasjonar

14.2.1 Samandrag

INNLEIING

Ideelle organisasjonar er i stor grad organisert slik at dei enkelte ledd - det sentrale leddet, regionale ledd og lokale ledd - er sjølvstendige rettssubjekt. Dei ulike ledda utfører i varierende omfang fellesoppgåver som eksempelvis rekneskap, it- og administrasjonsoppgåver for kvarandre. Fellesoppgåvene vert utførte mot vederlag. Storleiken på vederlaga og oppgjørsmåtane varierer. Felles er likevel ofte at storleiken på vederlaget skal svare til kostnadene ved å yte tenesta.

Organisasjonsstrukturen og måten fellesoppgåver vert løyste på kan gje plikt til å svare meirverdiavgift, men dette avheng av ei konkret vurdering, mellom anna av om det føregår omsetning og om denne omsetninga skjer i næring.

Ved handsaminga av Budsjett-innst. S. I (2004-2005) om Nasjonalbudsjettet for 2005 og forslaget til statsbudsjett medregnet folketrygden for 2005 gjorde fleirtalet i Stortinget følgjande vedtak:

"Stortinget er kjent med at Finansdepartementet arbeider med en sak om behandlingen av merverdiavgift på interne transaksjoner i frivillige organisasjoner. Stortinget er enig om at det bør finnes en løsning på saken slik at transaksjoner av denne typen i stor grad faller utenfor merverdiavgiftspliktig omsetning. Stortinget ber Regjeringen gi en orientering om dette i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett for 2005."

Etter dette legg departementet til grunn at intensjonen til Stortinget er at frivillige organisasjonar ikkje skal fakturere med meirverdiavgift på interne transaksjonar.

Med heimel i meirverdiavgiftsloven § 70 har departementet inntil vidare gjeve avgiftsunntak for interne transaksjonar i mellom anna Norges Idrettsforbund og Norges Handikapforbund. Vedtaka er nærare omtalte i proposisjonen under punkt 13.2.2.4. Departementet følgjer no opp dette med eit framlegg til lovvedtak. Dersom framlegget vert vedteke, vil dette erstatte dei nemnde § 70-unntaka med verknad frå ikrafttredingsdatoen for lovvedtaket. Framlegget har vore lagd ut på høyring.

OMFANGET AV TENESTER

Det er ikkje knytt vilkår til arten av tenester som er omfatta av framlegget. Dette inneber at avgiftsunntaket skal gjelde sjølv om tilsvarande tenester vert omsette av andre i den frie marknaden. I den grad forbunda ønskjer å få utført for eksempel it- og administrative tenester internt til sjølvkost framfor å

kjøpe dei til marknadspris frå eksterne aktørar, vil unntaket gje konkurransevriding. Framlegget er på desse områda dermed meir liberalt enn det som gjeld for interne transaksjonar i Sverige og Danmark.

Fleire av høyringsinstansane, mellom anna Høyre og Advokatforeningen, sluttar seg til at det ikkje vert knytt vilkår til arten av tenester. Økonomiforbundet meiner likevel av omsyn til konkurransevridinga at unntaket berre bør omfatte tenester innan den enkelte organisasjonen sitt kjerneområde, og ikkje andre tenester som er tilgjengelege i ein fri marknaden.

Departementet trur det ikkje vil vere i tråd med Stortinget sin intensjon å redusere unntaket til denne type tenester. Departementet føreslår difor ikkje å nytte vilkår til arten av tenester som er omfatta.

UTREKNINGA AV VEDERLAGET FOR TENESTENE MÅ VERE BASERT PÅ KOSTNADSDEKNING

Kultur- og kirke departementet meiner at avgiftsunntaket også må gjelde i dei tilfella der vederlaget er lågare enn kostpris, det vil seie at tenesta er subsidiert frå det sentrale leddet. Departementet er einig i dette sjølv om det i slike tilfelle ofte uansett ikkje vil vere næringsverksemd. Departementet føreslår difor å presisere ordlyden i framlegget slik at vederlaget må vere basert på "hel eller delvis" kostnadsdekning.

DEI AKTUELLE TENESTENE MÅ IKKJE YTAST TIL ANDRE EININGAR UTANFOR FORBUNDA

Fleire av høyringsinstansane, mellom anna Arbeidarpartiet, LO og Advokatforeningen argumenterer for å akseptere at organisasjonane beheld unntaket for interne transaksjonar sjølv om tenestene også vert omsette på den opne marknaden. Den eksterne omsetninga må då ikkje utgjere meir enn 20 pst. av den samla omsetninga. Tilsvarande har departementet gjort vedtak med heimel i meirverdiavgiftsloven § 70 om at det på generelt grunnlag ikkje skal reknast meirverdiavgift ved uttak av tenester til ein ikkje avgiftspliktig del av verksemda når den eksterne avgiftslagde omsetninga ikkje overstig 20 pst. av samla omsetning.

Departementet vil ikkje føreslå ei slik lemping av kravet grunna den konkurransevridingseffekten som unntaket har. Dersom ein tillet inntil 20 pst. ekstern omsetning, vert denne effekten monaleg forsterka.

Mellom anna Arbeidarpartiet og LO meiner at ein uansett bør akseptere 5 pst. ekstern omsetning, då dette følgjer av meirverdiavgiftsloven sitt system ved at det vert praktisert ein ubetydelegheitsregel, jf. meirverdiavgiftsloven § 26 første ledd. Etter forskrift 20. desember 1969 om forholdsmessig fradrag for inngående avgift etter merverdiavgiftsloven (forskraft nr. 18) § 4 siste ledd er omsetninga ubetydeleg

når den normalt ikkje overstig 5 pst. Det vert hevda at det er urimeleg om all omsetning eksternt skal ha som konsekvens at ingen ledd i organisasjonsstrukturen kjem inn under avgiftsunntaket.

Departementet ser praktiske grunnar for å innføre ei i føresegn om at slik ubetydeleg ekstern omsetning ikkje skal verke diskvalifiserande. Eit eksempel kan vere fellestenester i bygg med leigetakarar som ikkje inngår i sjølve organisasjonen. Dette kan vere heileigde aksjeselskap som mottek tenester som felles sentralbord, it- og vaktmeisterordning. Eit alternativ kunne her vere at ein ubetydeleg ekstern omsetning, sett i høve til dei aktuelle tenesteytingane elles, ikkje skulle medføre at unntaket falt vekk. Konkret ville dette gjelde omsetning til andre som i tilfelle ikkje overstig 5 pst. av totale tenesteytingar. Ei slik lemping av kravet vil etter departementet sin oppfatning likevel kunne skape fleire vanskelege avgrensings-spørsmål. Det er behov for klare avgrensingar av unntaket. Det er heller ingen prinsipiell forskjell på om den eksterne omsetninga er 20 pst. eller 5 pst. av samla tenesteproduksjon. Departementet foreslår difor heller ikkje at det vert opna for eit slikt unntak frå unntaket.

LO, Arbeidarpartiet og Kristelig Folkeparti ønskjer at enkeltstående ledd i ein organisasjon skal kunne haldast utanfor ved vurderinga av om resten av organisasjonen fyller krava til å oppnå avgiftsunntak. Departementet kan ikkje sjå tungtvegande omsyn mot dette, og vi foreslår difor å ta dette inn i lovteksten. Av kontrollomsyn foreslår likevel departementet eit krav om søknad. Organisasjonar som skal nytte unntaksordninga, og som ønskjer å halde organisasjonsledd eller enkelte einingar utanfor, må difor først sende søknad til fylkesskattekontoret. Denne unntaksordninga vil innebere at det organisasjonsleddet eller den eininga som vert halde utanfor, vert likestilt med andre eksterne verksemdar. Organisasjonar som ønskjer å nytte ordninga kan dermed ikkje yte tenester innanfor avgiftsområdet til organisasjonsledd utanfor organisasjonsstrukturen.

YTINGA AV TENESTENE MÅ IKKJE OVERFØRAST TIL RETTSSUBJEKT UTANFOR FORBUNDA - AVGRENSING AV SUBJEKTKRINSEN

Avgiftsunntaket vil gjelde frivillige og ideelle organisasjonar i betydinga

- veldedige og allmenntnyttige institusjonar og organisasjonar som er omhandla i meirverdiavgiftsloven § 5 første ledd nr. 1 bokstav d og e samt
- ideelle organisasjonar og foreiningar som er omhandla i meirverdiavgiftsloven § 5 første ledd bokstav f.

Departementet har lagt til grunn at Stortinget sitt oppmodingsvedtak gjeld denne typen organisasjonar, institusjonar og foreiningar. I tillegg til idrettsorganisasjonar gjeld dette mellom anna humanitære og religiøse organisasjonar. For at ein organisasjon skal vere allmenntnyttig, er det i praksis lagt til grunn at den arbeider for å ivareta meir allmenne samfunnsinteresser på tvers av særinteresser, og at den er tilgjengeleg for eit bredt spekter av menneske.

Ut frå ordlyden i Stortinget si budsjettinnstilling reknar departementet med at andre organisasjonar som går inn under omgrepet "ideelle organisasjonar og foreiningar" i meirverdiavgiftsloven § 5 første ledd nr. 1 bokstav f, skal vere omfatta. Dette gjeld nærings-, yrkes- og arbeidslivsorganisasjonar, fagforeiningar, politiske parti og andre organisasjonar og foreiningar som ivaretek medlemmene sine økonomiske og faglege fellesinteresser (interesseorganisasjonar). Det same gjeld for yrkesorganisasjonar og student- og elevorganisasjonar som utfører same type oppgåver som ein yrkesorganisasjon.

Avgrensing av subjektkrinsen er kommentert i høyringa. Konkurransetilsynet støttar departementet sitt syn om at ein bør avgrense konkurransevridingane mest mogeleg, eksempelvis gjennom å avgrense subjektkrinsen til organisasjonar som går inn under meirverdiavgiftsloven § 5 første ledd nr. 1 bokstav d. Konkurransetilsynet viser til at gruppa av organisasjonar i meirverdiavgiftsloven § 5 første ledd nr. 1 bokstav f truleg er større, og at dei uheldige vridingane av unntaket vil bli mindre dersom denne gruppa ikkje vert omfatta. Fleire av høyringsinstansane, mellom anna Høyre, Arbeidarpartiet og NHO, meiner likevel at unntaket også bør omfatte organisasjonane etter § 5 første ledd nr. 1 bokstav f. Departementet legg vekt på intensjonen bak Stortinget si oppmoding, og finn difor at unntaket også bør gjelde organisasjonane i § 5 første ledd nr. 1 bokstav f, inkludert politiske parti.

Den norske lægeförening, Norges Røde Kors, LO, Stiftelsen Kirkens Bymisjon Oslo, Norges Handikapforbund og Stiftelsen Norsk Luftambulans har teke opp andre sider av spørsmålet om kva for subjekt unntaket skal gjelde. Synspunkta går i hovudsak ut på at også stiftelsar og aksjeselskap bør kunne reknast som ein del av organisasjonen. LO meiner at også tilknytte internasjonale organisasjonar bør vere omfatta av avgiftsunntaket.

Når det gjeld aksjeselskap, så vil selskapsdeltakarane eige ein del av selskapet si formue, og styre selskapet i kraft av sine eigarposisjonar, sjå lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskap (aksjeloven) § 3-1(2) og § 5-1(1). Departementet viser til at når ei verksemd er skilt ut som eige aksjeselskap, vil det i utgangspunktet vere prinsipielt uheldig å gje avgiftsunntak for selskapet sin omsetning til eigaren.

Alle selskap som vert skilt ut frå eit anna selskap og som yter tenester til det opphavlege selskapet må forhalde seg til avgiftsregelverket. Departementet viser også til at når ei verksemd vert skilt ut som eit eige aksjeselskap, får verksemda både økonomisk og juridisk sjølvstende. Som regel vil utskiljinga innebære at det nye selskapet skal opptre på marknadsmessige vilkår i konkurranse med andre. Ei innlemming av slike selskap vil i tillegg medføre kontrollproblem. Departementet føreslår difor at unntaket ikkje skal omfatte utskilte aksjeselskap.

Ein stiftelse er ein formuesverdi som ved ein rettslig disposisjon sjølvstendig er stilt til rådvelde for eit bestemt føremål, sjå lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 2. Ved opprettinga av stiftelsen oppgjev opprettaren eigedom retten til formuesverdien, og denne vert overteken av stiftelsen, sjå stiftelsesloven § 3. Stiftelsar er sjølvstendige rettssubjekt og sjølvvegande institusjonar.

Etter departementet sitt syn kan stiftelsar gå inn under omgrepet "veldig, allmennyttige og ideelle institusjonar og organisasjonar". Departementet reknar difor med at stiftelsar kan vere omfatta av unntaket dersom den enkelte stiftelse organisatorisk høyrer innanfor institusjonen eller organisasjonen o.a. Om ein stiftelse kan reknast for å høyre til ein organisasjon o.a., må avgjerast etter ei konkret vurdering. Ei viss tilknytning må kunne dokumenterast, til dømes ved felles vedtekter. Departementet føreslår likevel at næringsdrivande stiftelsar etter stiftelsesloven § 4 fell utanfor unntaket. Etter departementet sitt syn kan desse samanliknast i nokon grad med aksjeselskap, sjå over.

Når det gjeld tenester som kan fjerneleverast, vil slike kjøp frå tilknytt eining eller organisasjonsledd i utlandet ikkje gje innførselsavgift dersom tenestene er til bruk i den ideelle delen av ei verksemd. Dette gjeld uavhengig av om leverandøren er ein del av organisasjonen eller ikkje. Det skal reknast avgift berre dersom tenestene er til bruk i næringsverksemd som organisasjonane o.a. driv.

Framlegget har etter måten små provenykonsekvensar.

Departementet viser til framlegg til endring av § 5 første ledd nr. 1 bokstav g i meirverdiavgiftsloven, og føreslår at endringane trer i kraft 1. juli 2006.

14.2.2 Merknader frå komiteen

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, sluttar seg til framlegget frå Regjeringa til endring av § 5 første ledd nr. 1 bokstav g i meirverdiavgiftslova.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre og Venstre viser til Regjeringens forslag om merverdiavgiftsunntak for

interne transaksjoner i frivillige organisasjoner. Arbeidet med dette har sin bakgrunn i Stortingets tilslutning til budsjettavtalen mellom Framskrittspartiet og de tidligere regjeringspartiene Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre for 2005.

Disse medlemmer mener at Regjeringen har fulgt opp intensjonene med forslaget fra Stortinget.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre er tilfreds med at det nå fremmes forslag om momsunntak for interne transaksjoner i frivillige organisasjoner. En del frivillige organisasjoner leverer enkelte tjenester eksternt. Slik forslaget nå er utformet, vil en tjeneste som leveres eksternt medføre at samtlige tjenester momsbelegges. I likhet med en rekke høringsinstanser mener disse medlemmer at en slik regel vil ramme organisasjonene urimelig hardt. For å ivareta intensjonen i forslaget samtidig som det ikke åpnes for et regelverk som kan virke konkurransevridende, vil disse medlemmer foreslå at eksterne tjenester ikke kan overstige 5 pst.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

I

§ 5 første ledd nr. 1 bokstav g skal lyde:

Veldig, allmennyttige, ideelle institusjoner, organisasjoner og foreninger av tjenester til ledd innenfor samme organisasjon mv. Tjenestene må være direkte knyttet til den ideelle virksomheten. Vederlaget for tjenestene må være basert på hel eller delvis kostnadsdekning. Det er et vilkår at eksterne tjenester ikke må overstige 5 prosent, og at tjenestene ikke utføres av et rettssubjekt utenfor organisasjonen mv. En eller flere enheter eller ledd innenfor en organisasjon mv. kan etter søknad utelukkes fra unntaket.

II

Endringa under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2006."

15. UTVIDING AV VERKEOMRÅDET TIL EIGEDOMSSKATTELOVA

15.1 Samandrag

Utviding av kommunane sitt høve til å skrive ut eigedomsskatt

Kommunane kan i dag skrive ut eigedomsskatt i "klårt avgrensa område som heilt eller delvis er utbygde på byvis, eller der slik utbygging er i gang", jf.

eigedomsskattelova § 3 første punktum. Innanfor område som vert rekna som utbygd på byvis kan kommunen skrive ut eigedomsskatt på alle typar fast eigedom, som til dømes bustadhus, forretningsbygg, tomter, fritidshus og næringseigedom.

Den geografiske avgrensinga for eigedomsskatten til "område utbygd på byvis" er ikkje nærmare presisert i eigedomsskattelova. Heller ikkje forarbeida til lova inneheld noko omtale av dette omgrepet. Avgrensinga er uklar og har gitt opphav til usemje og ei rekkje rettsvistar mellom kommunar og skattytarane. Ei nærmare utgreiing av rettspraksis er omtala i punkt 14.2.1 i proposisjonen.

Departementet viser òg til NOU 2003:9 Skatteutvalget punkt 12.4.4.3:

"Dagens avgrensning til eiendommer i strøk som er bymessig utbygd og på verk og bruk utenfor slike områder, er svakt begrunnet og reiser dessuten ofte tvil og tvist, slik også eiendomsskatteutvalget pekte på."

Vidare kan einsskilde kommunar ha latt vere å skrive ut eigedomsskatt på grunn av tvil om kvar grensa for eigedomsskatten skal trekkjast, eller fordi avgrensinga vert oppfatta å innebere forskjellsbehandling mellom eigedomar av same slag innanfor same kommune.

På denne bakgrunn gjer departementet framlegg om å gje dei kommunane som ynskjer det, høve til å skrive ut eigedomsskatt i heile kommunen som eit alternativ til den gjeldande avgrensinga til område som er utbygd på byvis. Dette inneber til dømes at kommunen kan skrive ut eigedomsskatt på alle nærings- eigedomar, forretningsbygg, bustad- og fritidshus og ubebygd grunn i heile kommunen dersom den vel å skrive ut eigedomsskatt. Sjå likevel nedanfor om obligatorisk fritak for driftsdelen av jord- og skogbrukseigedom.

Endringa vert fremma som eit tiltak for å minske avgrensingsproblema ved utskriving av eigedomsskatt og for å skape større likskap i skattelegginga i den einsskilde kommunen. Ved å gje moglegheit for kommunane til å velje bort omgrepet klårt avgrensa område som heilt eller delvis er utbygde på byvis, eller der slik utbygging er i gang, vil det ikkje lenger vere naudsynt å trekkje ei grense innanfor kommunen ved utskriving av eigedomsskatten. Framlegget gir klarare reglar ved at alle eigedomar skal ileggjast eigedomsskatt i kommunar som vel å skrive ut skatten etter dette alternativet. Alternativet til vilkåret om utbygd på byvis vil etter departementet sitt syn kunne redusere usemje om utskrivinga, og redusere talet på tvistar mellom kommunane og skattytarane. Framlegget inneber òg ein moglegheit til skattemessig likestilling av eigedom i same kommune.

Kvar i kommunen eigedomen ligg eller andre forhold som har innverknad på verdien av eigedo-

men, vil elles bli reflektert i grunnlaget for eigedomsskatten (taksten). Tilsvarende vil bustadeigedomar i pressområdar normalt ha høgare verdi enn eigedom av same standard og storleik i mindre sentrale område.

Gjeldande rett når det gjeld omfanget av skatteplikta for den einsskilde eigedom vert vidareført uendra. Det gjeld til dømes kva for bygningar o.a. som inngår i berekningsgrunnlaget for eigedomsskatten.

Departementet foreslår at kommunane, som i dag, kan velje å berre skrive ut eigedomsskatt på verk og bruk, jf. prinsippet i eigedomsskattelova § 3 andre punktum. Innhaldet av "verk og bruk", slik det er definert i eigedomsskattelova § 4 andre ledd andre og tredje punktum med tilhøyrande praksis, endrast heller ikkje. Departementet viser til omtalen av verk og bruk i punkt 14.2.2 i proposisjonen. Dersom kommunen vel å skrive ut eigedomsskatt berre på verk og bruk, må alle verk og bruk i kommunen påleggjast eigedomsskatt, også dei som ligg i områder av kommunen som er utbygde på byvis, slik som i dag.

Etter framlegget vil kommunane kunne velje mellom å skrive ut eigedomsskatt anten i heile kommunen, berre innanfor område som er utbygd på byvis, og/eller (berre) på verk og bruk.

Departementet viser til forslag til endring av eigedomsskattelova § 3. Ved utviding av eigedomsskattelova sitt geografiske verkeområde må det gjerast ei teknisk tilpassing av reglane i eigedomsskattelova § 4 første ledd og § 13 første ledd første punktum, jf. lovforslaget.

Fritak for eigedomsskatt

Eigedomsskattelova § 5 inneheld reglar om eigedomar som skal vere fritekne for eigedomsskatt. Vidare opnar eigedomsskattelova § 7 for at kommunestyret kan gjere vedtak om heilt eller delvis fritak for særskilde eigedomar. Sjå punkt 14.2.3 i proposisjonen for ein omtale av fritaksreglane etter gjeldande rett.

Departementet gjer framlegg om, i all hovudsak, å vidareføre fritaksreglane i eigedomsskattelova § 5 og § 7.

Høvet for kommunestyret til å gjere fritak for driftsdelen av jord- og skogbrukseigedom vert foreslått gjort om til eit obligatorisk fritak. Fritaket vil ha same omfang som gjeldande regel. Mellom anna er ikkje våningshus omfatta av unntaket for jord- og skogbrukseigedomar i eigedomsskattelova § 7 bokstav e, jf. punkt 14.2.3 i proposisjonen. Slike eigedomar vert omfatta av eigedomsskatten i område der det vert skriven ut slik skatt. Dei særskilde satsreglane for jord- og skogeigedom vert oppheva.

Etter eigedomsskattelova § 15 første punktum skal eigedomsskattekontoret føre ei "eigedomsskatte- liste der alle faste eigedomar i kommunen vert før-

de opp og like eins verdet deira anten dei er skattskyldige eller ikkje". I tredje punktum heiter det vidare at i "ei tilleggsliste skal dei eigedomane først opp som er fritekne for eigedomsskatt heilt eller i nokon mon". På bakgrunn av dette har det blitt lagt til grunn at det ikkje er høve til å la vere å taksere eigedomar som er fritekte for eigedomsskatt etter § 5 i lova innanfor område der kommunen har vedteke å skrive ut skatten. Med innføring av eit obligatorisk fritak for driftsdelen av landbrukseigedom finn departementet at eit slikt krav kan verke urimeleg ressurskrevjande. Ein viser her til at taksering av landbrukseigedom kan vere ein sær sars omfattande prosess. Departementet legg difor til grunn at det i samband med lovendinga ikkje lenger vil vere naudsynt å taksere landbrukseigedom i slike høve. Når kommunen vel å skrive ut eigedomsskatt berre i område utbygd på byvis, vil det same gjelde.

Våningshus er ikkje omfatta av fritaket og må difor takserast både når det vert skrive ut eigedomsskatt i heile kommunen, og etter alternativet med utbygd på byvis når dei ligg innanfor slikt område. Finansdepartementet har i brev 10. mars 2006 til Norges Bondelag mellom anna uttalt:

"Departementet antar at det ved fastsettelse av eigedomsskattegrunnlaget for våningshus med en naturlig arrondert tomt på gårdsbruk skal tas hensyn til delingsforbud og konsesjonsplikt. Delingsforbud og konsesjonsplikt utgjør tyngende offentligrettslige plikter som markert påvirker markedsverdien i forhold til alminnelige boligeiendommer. Ved eigedomsskattetakseringen vil en tenkt pris for omsetning av våningshuset måtte ta hensyn til de restriksjoner som gjelder ved omsetning av denne type eiendom."

Departementet vil seinare vurdere om dei elles gjeldande reglane om plikt til listeføring og verdsetjing også av skattefrie eigedomar i kommunar som har eigedomsskatt, bør først vidare eller ikkje.

Seinare vurdering av andre endringar i eigedomsskattelova

Departementet tek sikte på å kome tilbake med ein gjennomgang og vurdering av reglane om saksbehandling og klage ved utskriving av eigedomsskatt. Departementet vil òg seinare gjere ei nærmare vurdering av fritaksreglane, satsstruktur og kommunane sitt høve til å differensiere eigedomsskatten på ulike skatteobjekt.

Ikraftsetjing og overgangsreglar

Departementet gjer framlegg om at endringane i eigedomsskattelova blir sette i kraft straks med verknad frå og med skatteåret 2007. Sjå forslag til føresegn om ikraftsetjing.

Etter eigedomsskattelova § 14 andre ledd skal eigedomsskatten "så langt råd er, vera utskriven før 1 mars i skatteåret". Lova byggjer på at takseringa av dei eigedomsskattepliktige eigedomane er ferdigstilt på eit tidspunkt som gjer det mogleg å skrive ut eigedomsskatten innan 1. mars i skatteåret. Reglane i eigedomsskattelova § 8 om verdsetjing etter likningsverdi er berre sette i kraft med verknad for kraftproduksjonsanlegg og overførings- og distribusjonsanlegg for elektrisk kraft, jf. kgl. res. 17. juli 1998 nr. 613 med seinare endringar. Taksering av all annan fast eigedom for eigedomsskatteføremål skal utførast etter dei gamle reglane i skattelov for byane 18. august 1911 nr. 9, jf. eigedomsskattelova § 33 andre ledd. Etter byskattelova § 4 første ledd første punktum skal "[a]lmindelig taksering foregå hvert 10de år, med mindre bystyret under særegne forhold beslutter, at ny taksering tidligere skal finne sted". Det er kommunen som har ansvaret for takseringa, jf. byskattelova § 4 første ledd første punktum og § 4 andre ledd.

Kommunar som skriv ut eigedomsskatt for skatteåret 2007, og som vil nytte alternativet om eigedomsskatt i heile kommunen, må etter dei gjeldande formelle reglane ha taksert dei nye eigedomane som blir eigedomsskattepliktige som følgje av framlegget om at kommunen kan skrive ut eigedomsskatt i heile kommunen før 1. mars 2007. For mange kommunar kan det bli vanskeleg å gjennomføre takseringa av eigedomane i tide. Departementet foreslår difor ein overgangsregel for skatteåret 2007 om at eigedomsskatten må vere utskriven før 1. juni 2007 for dei kommunane som nyttar alternativet om utskriving i heile kommunen. Departementet legg til grunn at forslaget gir tilstrekkeleg tid til å fullføre takseringa i tide for kommunar som ønskjer utvida eigedomsskatt i skatteåret 2007.

Forslaget om utviding av eigedomsskattelova sitt verkeområde er etter departementet sitt syn eit særleg forhold, jf. byskattelova § 4 første ledd første punktum sitert like ovanfor. Det betyr at kommunane kan gjennomføre ei alminneleg taksering av alle dei eigedomsskattepliktige eigedomane sjølv om det er mindre enn 10 år sidan førre alminnelege taksering vart halden i kommunen.

Departementet legg likevel til grunn at kommunar som ønskjer det, kan bruke eksisterande takstar på eigedom som er eigedomsskattepliktige i dag, jf. byskattelova § 4 og eigedomsskattelova § 33 tredje ledd, og avgrense den nye takseringa til dei eigedomane som vert eigedomsskattepliktige som følgje av utvidinga av verkeområdet til eigedomsskattelova.

Departementet understrekar at eigedomsskattepliktige objekt av same type i kommunen skal skattleggast likt. Likskapsomsynet betyr at eigedomane i kommunen for eigedomsskatteføremål skal takserast

etter same prinsipp, og at utskriving av egedoms-skatten skal utførast på like premisar. Ei avgrensa taksering av egedomane som vert egedomsskattepliktige som følgje av utvidinga av verkeområdet til egedomsskattelova må difor i rimeleg grad vere tilpassa det eksisterande takstnivået i kommunen.

Egedomsskattelova vert tolka slik at egedoms-skatten skal ytast i minst to terminar, jf. egedomsskattelova § 25 første ledd og Utkast til skattetakstvedtekter av 20. desember 2000 § 14 siste ledd (fastsett av Finansdepartementet). Der utskriving av egedomsskatt i skatteåret 2007 vert utsett, må kommunestyret forskyve fristane for betaling av egedomsskatten tilsvarande.

Sjå forslag til overgangsregel.

Om val av egedomsskattesatsar ved utskrivinga

Kommunestyret fastset kvart år i samband med budsjettet kva satsar og reglar som skal nyttast ved utskriving av egedomsskatt for det komande skatteåret. I samsvar med egedomsskattelova § 11 skal egedomsskatten vere minst 2 promille og maksimum 7 promille av takstverdien.

Det første året det vert utskrive egedomsskatt i ein kommune eller ein del av kommunen, må skatten ikkje vere større enn 2 promille av takstverdien, jf. egedomsskattelova § 13.

Seinare kan skatten ikkje i noko år aukast med meir enn 2 promille. For huslause egedomar og bustaddelen i egedomar med sjølvstendige bustaddelar kan skatten likevel aukast med 3 promille.

Desse reglane gjeld som nemnd når det ikkje vert skriven ut egedomsskatt året før i kommunen. Departementet har lagt til grunn at det ikkje vert rekna som slik første gongs utskriving når kommunen utvidar området for egedomsskatten. Eit døme på dette er når kommunen tidlegare berre har skreve ut egedomsskatt i ein skilde delar av kommunen, men seinare vel å skrive ut egedomsskatt også på nye område som har utvikla seg til å vere utbygd på byvis. Departementet legg difor til grunn at kommunane vil kunne nytte same skattesats på dei egedomane som kjem til som følgje av at alternativet med å skrive ut egedomsskatt i heile kommunen vert nytta. Dette er også i samsvar med prinsippet i siste ledd i § 13, som fastsett at kommunen kan bruke same sats som tidlegare også i område som kjem til gjennom ei utviding av kommunegrensene. Departementet ser difor ikkje behov for å fastsette noko særskild overgangsregel om dette. Om kommunen til dømes skriv ut egedomsskatt med høgaste sats i dag, jf. egedomsskattelova § 11, vil dette òg gjelde egedom i det nye geografiske verkeområdet, dersom kommunen vel å ta dette nye verkeområdet inn i skatteutskrivinga. Generelt lågare sats kan likevel veljast, om kommunen

skulle finne det ønskjeleg i samband med val av utvida verkeområde.

15.2 Merknader frå komiteen

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Framstegspartiet, Høgre og Kristeleg Folkeparti, sluttar seg til framlegget frå Regjeringa til lov om endringar i lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet mener at eiendomsskatt er en uheldig dobbeltbeskatning som disse medlemmer ønsker å fjerne, og disse medlemmer går derfor sterkt imot forslaget om å utvide denne skatten til også å gjelde hus og hytter som ligger i områder som ikke er "utbygd på byvis". Disse medlemmer vil derfor stemme imot lovendringen som vil gjøre det mulig å utvide det geografiske området for eiendomsskatt. Disse medlemmer vil i tillegg til dette fremme forslag om at lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane blir opphevet med virkning fra 1. januar 2007. Dersom dette forslaget går igjennom, forventer disse medlemmer at det i forbindelse med statsbudsjettet for 2007 blir foreslått overgangsordninger med kompensasjon for kommuner som kommer spesielt dårlig ut på grunn av bortfallet av eiendomsskatt. Disse medlemmer viser ellers til sine merknader i Budsjett-innst. S. II (2005-2006).

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I lov av 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:

I

Lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2007."

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at sentrum-Høyre-regjeringen avskaffet for-delsbeskatningen på egen bolig og senket formues-skatten på boliger og fritidsboliger som første etappe mot målet om å avvikle formuesskatten. Disse medlemmer peker på at forslaget om å utvide kommunenes muligheter til å ilegge eiendomsskatt, vil påføre norske boligeiere, og ikke minst eiere av hytter, en betydelig skatteøkning. Disse medlemmer understreker at eiendomsskatt også er en beskatning som rammer skjevt og slik sett slår usosi-

alt ut. Dessuten vil en ny taksering i kommunene innebære betydelige kostnader som i seg selv kan bidra til å øke nivået på eiendomsskatten. Disse medlemmer vil peke på at særlig eiendomsskatt på hytter utgjør et demokratisk problem ved at hytteeierne ikke har stemmerett ved valget av lokalpolitikere som ønsker å øke beskatningen av deres formuesverdier i hyttekommunen. Disse medlemmer viser til at Høyre er imot eiendomsskatt og vil arbeide for at eiendomsskatt ikke innføres i kommunene. I kommuner som har eiendomsskatt, vil Høyre arbeide for at den trappes ned og helst avvikes på boliger, fritidsboliger, primærnæringer og annen vanlig næringsvirksomhet.

Disse medlemmer mener at det må være mulig for en kommune å begrense eiendomsskatten til den grunnrentebeskatning som ligger i eiendomsskatt på utbygde anlegg for vannkraftproduksjon og demningsanlegg.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti vil innledningsvis gi sin tilslutning til at eiendomsskatten skal være en frivillig kommunal skatt.

Dette medlem viser til at spørsmålet om virkeområde til eiendomsskatteloven har vært vurdert i ulike sammenhenger og at særlig spørsmålet om hva som inngår i områder "utbygd på byvis" har gitt vanskelige avgrensninger. Dette medlem vil peke på at det også lokalt må være et visst samsvar mellom de skatter/avgifter som innbetales og de tjenester av teknisk karakter som kommunen yter. I mange kommuner kan det være betydelige forskjeller mellom tjenester i tettbygde strøk kontra grise-grendte strøk. Dette medlem savner en nærmere vurdering av dette i det fremsatte lovforslaget og vil understreke at dette er forhold som har betydning for om eiendomsskatten fremstår som rimelig for befolkningen.

Inntil slik vurdering foreligger, vil dette medlem avvende de fremsatte forslag fra Regjeringen. Dette medlem viser til at Regjeringen vil fremme ytterligere endringer i loven på et senere tidspunkt og vil be om at en vurdering av eiendomsskatt kontra tjenestenivå legges frem i en slik sammenheng. På denne bakgrunn vil dette medlem nå avvise Regjeringens forslag.

Dette medlem gir sin tilslutning til at dagens frivillige fritak for jord- og skogbrukseiendom gjøres obligatorisk.

16. OPPRETNING AV LOVTEKST

16.1 Samandrag

16.1.1 Arveavgiftslova § 11 A

Ved lov 10. desember 2004 nr. 77 blei skattelova § 4-12 endra. Som ei følgje av endringane blei tilvi-

singane i arveavgiftslova § 11 A første ledd feil. Departementet foreslår at dette blir retta opp.

Departementet viser til forslag til endring i arveavgiftslova § 11 A. Departementet foreslår at endringane blir sett i kraft straks.

16.1.2 Likningslova § 3-13 nr. 6 første punktum og § 6-11 nr. 4

Ved lov 17. juni 2005 nr. 71 blei følgjande endring gjort i likningslova § 3-13 nr. 6:

"§ 3-13 nr. 6 skal lyde:

6. Taushetsplikten er ikke til hinder for at opplysninger om fødselsnummer for personlig skattyter eller organisasjonsnummer for upersonlig skattyter, navn, adresse, skatteklasser, den fastsatte nettoformue og nettoinntekt, skatter og avgifter kan gis til finansinstitusjoner (jf. lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet), forsikringsvirksomhet (jf. lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet) og kredittopplysningsvirksomhet. Med kredittopplysningsvirksomhet menes virksomhet som består i å gi meddelelse som belyser kredittverdighet og økonomisk vederheftighet. Disse virksomhetenes bruk av opplysningene skal følge reglene i lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger. Departementet kan gi forskrift til utfylling av denne bestemmelsen."

Endringa tredde i kraft straks.

Ved lov 10. desember 2004 nr. 77 blei følgjande endring gjort i likningslova § 6-11 nr. 4:

"§ 6-11 nr. 4 skal lyde:

4. Bestemmelsene i nr. 1-3 gjelder tilsvarende for sparebanker, gjensidige forsikringsselskaper, kreditt- og hypotekforeninger og selveiende finansieringsforetak som har utstedt grunnfondsbevis, jf. sparebankloven § 2 annet ledd, lov om forsikringsvirksomhet § 4-2 annet ledd og lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner og for selskaper og sammenslutninger der medlemmene har begrenset ansvar og som noen eier formuesandeler i eller mottar inntektsandeler fra, unntatt boligselskaper hvor andelshaverne lignes etter skatteloven § 7-3."

Endringa tredde i kraft straks med verknad frå og med inntektsåret 2006.

I lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsloven) § 17-3 nr. 4 er det bestemt at likningslova § 3-13 nr. 6 første punktum og § 6-11 nr. 4 skal endrast, slik at tilvisingane til lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet og lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner skal lyde "forsikringsloven" og "finansieringsvirksomhetsloven". Forsikringslova er førebels ikkje tredd i kraft.

Då ein i arbeidet med forsikringslova formulerte forslaget til endringar i likningslova, tok ein utgangs-

punkt i likningslova slik ho lydde før vedtakinga av dei to endringane som er sitert over. Desse endringane er derfor ikkje komme med i den nye lovteksten.

Departementet foreslår at forsikringslova blir endra, slik at ikkje § 17-3 nr. 4 gjer om dei siterte endringane i likningslova. Departementet viser til forslag om endring i forsikringslova § 17-3 nr. 4.

Departementet foreslår at endringslova til den nye forsikringslova trer i kraft straks. Endringa blir då ein del av ny forsikringslov med det same, men ho får først verknad når forsikringslova trer i kraft i samsvar med § 17-1.

16.1.3 Retting av likningslova § 4-9 nr. 1 og § 8-6 nr. 5 og 6

Reglane om skattlegging av deltakarar i ansvarlege selskap, kommandittselskap mv. blei tidlegare regulert i skattelova §§ 10-40-10-45. Desse reglane blei endra ved lov 17. juni 2005 nr. 74 og lov 9. desember 2005 nr. 116. Reglane er no teke inn i skattelova §§ 10-40 - 10-48. Departementet foreslår difor opprettingar i likningslova § 4-9 nr. 1 og § 8-6 nr. 5 og 6.

I samband med at reglane om prosentlikning av eigen bustad eller fritidseigedom blei oppheva, blei mellom anna skattelova § 7-12 oppheva ved lov 10. desember 2004 nr. 72. Samstundes blei nokre av reglane om likning av partseigarar i bustadselskap vidareført i skattelova § 7-3. Departementet foreslår difor at tilvisinga i likningslova § 4-9 nr. 1 til skattelova § 7-12, endrast til § 7-3.

Ein viser til forslag til endring av likningslova § 4-9 nr. 1 og § 8-6 nr. 5 og 6.

16.1.4 Retting av skattelova §§ 4-31 tredje ledd og 6-91 tredje ledd

I samband med at ny bokføringslov blei vedtatt ved lov 19. november 2004 nr. 73, blei det også vedtatt endringar i skattelova §§ 4-31 tredje ledd og 6-91 tredje ledd med verknad frå og med 1. januar 2006. Føresegnene gjeld fordeling av gjeld og frådrag for gjeldsrenter mellom Noreg og utlandet. Føresegnene avgrensar retten til frådrag for utanlandske gjeldsrenter og utanlandsk gjeld når skattytaren har fast eigedom eller driv eller deltar i verksemd i utlandet eller har formue i slik fast eigedom eller verksemd, og inntekta frå og/eller formuen i desse er unntatt frå skattlegging i Noreg etter skatteavtale.

Før lovendringa regulerte §§ 4-31 andre ledd og 6-91 andre ledd avgrensinga i retten til frådrag for skattytarar som var fullt ut rekneskapspliktige etter då gjeldande rekneskapslov § 1-2 første ledd. Føresegna i §§ 4-31 tredje ledd og 6-31 tredje ledd regulerte avgrensinga for alle andre skattytarar, utan omsyn til om dei hadde avgrensa rekneskapsplikt etter då gjeldande rekneskapslov kapittel 2 eller var unntatt frå rekneskapsplikt.

Ved ein inkurie blei §§ 4-31 tredje ledd og 6-31 tredje ledd endra, slik at avgrensinga i retten til frådrag etter disse føresegnene nå berre gjeld for "bokføringspliktige, men ikke rekneskapspliktige". Med dette falt skattytarar som verken har rekneskapsplikt eller bokføringsplikt ut av føresegnene. Dette har ikkje vore meininga. Departementet gjer derfor framlegg om endring av disse føresegnene slik at dei omfattar alle skattytarar som ikkje har rekneskapsplikt etter rekneskapslova. Ein viser til forslag til endring av skattelova §§ 4-31 tredje ledd og 6-91 tredje ledd.

16.1.5 Skattelova § 10-37

Frå 1. januar 2006 blei reglane om regulering av aksjars inngangsverdi med tilbakeholdt skattlagt kapital (RISK-reglane) oppheva. Skattelova § 10-37 regulerer skattlegging ved likvidasjon av aksjeselskap og innløyising av enkeltaksjar. Det følgjer av tredje ledd første punktum at "Gevinst eller tap fastsettes etter reglene i §§ 10-31 til 10-36 så langt de passer". Føresegnene i tredje ledd andre og tredje punktum gjeld RISK-regulering i samband med likvidasjon av aksjeselskap. Departementet foreslår derfor at desse føresegnene opphevast.

Departementet viser til forslag til endring i skattelova § 10-37 tredje ledd. Departementet foreslår at endringa blir sett i kraft straks, med verknad frå og med inntektsåret 2006.

16.1.6 Skattelova § 14-4 første ledd

I samband med departementet sin gjennomgang av reglane for skattemessig tidfesting for skattytarar med plikt til å føre rekneskap, vart det i Ot.prp. nr. 26 (2005-2006) foreslått fleire endringar i skattelova § 14-4. Tidlegare var skattelova § 14-4 heimel for rekneskapsprinsippet for skattytarar med plikt til å føre rekneskap. Som følgje av forslag om å oppheve rekneskapsprinsippet og å få realisasjonsprinsippet som hovudregel for skattemessig tidfesting for alle skattytarar med plikt til å føre rekneskap, blei skattelova § 14-4 reservert for einskilde særlege reglar for skattytarar som har plikt til å føre rekneskap i følgje lov eller med heimel i lov, jf. forslag til skattelova § 14-1 første ledd i Ot.prp. nr. 26 (2005-2006). Desse endringane i skattelova § 14-4 fekk verknad frå og med 2005.

Det blei ved dette høvet ikkje teke omsyn til at skattelova § 14-4 første ledd òg vart endra då lov om bokføring av 19. november 2004 nr. 73 blei vedteken, med verknad frå 1. januar 2006. Den sistnemnde endringa gjer eit skilje mellom skattytarar med plikt til bokføring og skattytarar med plikt til rekneskapsføring. Dette skiljet er no blitt unødvendig etter at reglane i skattelova § 14-4 berre gjeld for skattytarar

med plikt til rekneskapsføring. Departementet viser til forslag til endring i skattelova § 14-4 første ledd.

16.1.7 Oppretting i skattelova § 14-70 sjuande ledd første og anna punktum

Ved lov av 17. desember 1999 nr. 94, jf. Ot.prp. nr. 1 (1999-2000) punkt 18.1, fekk skattelova § 14-70 eit nytt anna ledd. Samtidig blei det også vedteke oppretting slik at dåverande anna til sjuande ledd blei nye tredje til åttande ledd. Dei to tilvisingane i paragrafen sitt sjuande ledd første og anna punktum til respektive femte og anna ledd blei ikkje retta opp samtidig. Rett tilvising i skattelova § 14-70 sjuande ledd skal vera til respektive sjette og tredje ledd i paragrafen. Departementet viser til endring i skattelova § 14-70. Departementet foreslår at endringa blir sett i kraft straks.

16.2 Merknader frå komiteen

Komiteen sluttar seg til framlegget frå Regjeringa om endring i arveavgiftslova § 11 A første ledd, forsikringslova § 17-3 nr. 4, likningslova § 4-9 nr. 1 og § 8-6 nr. 6 og skattelova §§ 4-31 tredje ledd, 6-91 tredje ledd, 10-37 tredje ledd, 14-4 første ledd og 14-70. Komiteen har slutta seg til framlegget om endring av likningslova § 8-6 nr. 5 ovanfor under punkt 11.2.

17. ANDRE FRAMLEGG OG MERKNADAR FRÅ KOMITEEN

17.1 Fradrag for fagforeningskontingent

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til skattereformens mål om et enklere og flatere skattesystem, med tilnærming av skattesatser mellom arbeid og kapital og færre fradrag.

Komiteens medlem fra Venstre støtter helhjertet opp om disse hovedretningslinjer og mener at generelle fradrag må begrenses og at fradrag som bare er knyttet til enkeltgrupper uten saklig begrunnelse, må reduseres og etter hvert avskaffes.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til at også den sittende regjering støtter disse prinsipper. Likevel valgte Regjeringen som en tilbakebetaling for valgkampstøtte å øke fradragsmuligheten for fagforeningskontingent. Disse medlemmer var imot en slik økning og foreslår derfor å reversere dette vedtaket.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-19 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

Fradrag kan enten gis med inntil 1 800 kroner eller med inntil to promille av samlet utbetalt lønn.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006."

17.2 Fritak for arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid i frivillige organisasjoner

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til forslag fra stortingsrepresentantene Gunnar Kvasheim, Gunn Berit Gjerdde, Lars Sponheim og André N. Skjelstad (Dokument nr. 8:76) om å justere beløpsgrensene for arbeidsgiveravgiftsfritak for lønnet arbeid for veldedig eller allmenntilgitt institusjon eller organisasjon i tråd med den generelle lønnsveksten.

Disse medlemmer viser til at den frivillige innsatsen som legges ned i veldedig og/eller allmenntilgitt arbeid i institusjoner og organisasjoner, har en stor betydning for fellesskapet. En aktiv frivillig sektor er en forutsetning for å få til en god balanse mellom enkeltmenneskets mange og ulike behov og demokratiske fellesskapsløsninger ivaretatt av det offentlige.

Disse medlemmer viser videre til at det i dag er bl.a. fastsatt fritak for arbeidsgiveravgift opp til en viss beløpsgrense for lønnet arbeid i frivillige organisasjoner der hvor arbeidet ikke er knyttet til organisasjonens næringsvirksomhet. Disse beløpsgrensene har vært uendret siden loven trådte i kraft 1. mai 1997, mens lønnsutviklingen har vært betydelig i de ni årene som har gått i lovens virkeperiode. For industriarbeidere har f.eks. lønnsveksten i snitt vært på 4,7 pst. i perioden 1997-2005, noe som gir en totalvekst på 44,8 pst. i perioden. Skulle fribeløpet for å unngå arbeidsgiveravgift være justert tilsvarende, vil det bety at grensene i dag ville vært om lag 430 000 kroner for totale lønnsutgifter og for lønnsutbetalinger opp til 43 000 kroner pr. ansatt.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Venstre fremmer følgende forslag:

"I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

I

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første ledd gjelder bare dersom institusjonenes eller organisasjonens totale lønnsutgifter er under 450 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 45 000 kroner pr. ansatt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006."

17.3 Inntektsgrunnlaget for jordbruksfradraget

Komiteens medlem fra Venstre viser til at opp mot halvparten av driftsenheten i jordbruket ikke har næringsinntekt nok til å utnytte bunnfradraget i jordbruksfradraget. Dette er et fradrag som under skiftende regjeringer har vært et viktig virkemiddel for å opprettholde inntektsnivået i jordbruket. Bunnfradraget er også en WTO-legal måte å øke eller opprettholde inntektsnivået i landbruket.

Dette medlem viser til at det under regjeringa Bondevik II ble gitt mulighet for å ta inntekter fra bioenergi inn i bunnfradraget, mens øvrige inntekter fra skogsnæringen så langt har vært holdt utenfor. Dette mener dette medlem at det nå må endres på, slik at flere som har inntekt for både skog- og jordbruk, kan benytte dette til å få fullt eller høyere bunnfradrag.

Dette medlem mener også at en slik endring vil stimulere til økt hogst. Dette er viktig av mange årsaker, ikke minst for å øke tilgang på tømmervirke til industrien. I dag hogges for lite skog, spesielt på de minste eiendommene der hvor skogsinntekten utgjør en veldig liten del av de samlede inntektene. En endring slik som foreslått, vil medføre at det blir økonomisk interessant å hogge i relativt små kvantum på små eiendommer og det vil føre til aktivitet der hvor det i dag ikke er aktivitet.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

"I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 8-1 femte ledd andre punktum skal lyde:

I tillegg til jordbruksinntekten kan det i fradraggrunnlaget tas med nettoinntekt fra skogbruksproduksjon.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006."

17.4 Medeierskap i egen bedrift

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre viser til Dokument nr. 8:28 (2005-2006) om å styrke ansattes mulighet for medeierskap i egen bedrift.

Disse medlemmer mener at det på prinsipielt grunnlag er viktig at alle deltagere i samfunnet skal ha anledning til å påvirke sin egen hverdag gjennom forskjellige systemer for representasjon og demokrati. Disse instituttene for medbestemmelse har sine røtter i det politiske demokrati, men er ikke mindre aktuelle også på det økonomiske området. Eiermessig medbestemmelse over egen arbeidsplass er en måte å øke muligheten til å påvirke sin egen hverdag, og ta ytterligere del i bedriftens økonomiske liv. Slik vil en styrking av de ansattes mulighet til ikke bare å være medarbeider, men også medeier i bedriften, være en styrking av det økonomiske demokrati- eller selveierdemokratiet.

Disse medlemmer viser til at ordninger for ansattes medeierskap i egen bedrift er i vekst over hele EU, samt at dette i lang tid har vært vanlig i land som for eksempel USA. Disse medlemmer konstaterer at erfaringer fra de land som har ordninger for medeierskap, viser at det resulterer i økt produktivitet og konkurransekraft. Disse medlemmer viser til at internasjonale undersøkelser viser at slike ordninger har mange positive konsekvenser, bl.a. gir det større motivasjon blant de ansatte, økt innovasjon og økt lønnsomhet. Dette er også grunnen til at EU-kommisjonen ønsker mer bruk av ordninger for ansattes eierskap. Disse medlemmer har grunn til å tro at både arbeidsgivere og arbeidstakere vil sette pris på at det innføres tiltak for å øke ansattes medeierskap i egen bedrift. Disse medlemmer vil understreke at betydningen av opplæringsprogrammer for å fremme en eierkultur for ansatte er viktig. Derfor er det et riktig incitament å øke den skattefrie rabatten ved ansattes kjøp av aksjer i egen bedrift.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 5-14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. Fordelen settes til differansen mellom den verdien som kan oppnås ved reelt salg av aksjen, redusert med 20 pst., og det den ansatte betaler for aksjen. Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 3 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006."

17.5 Avskrivningssatsen for saldogruppe d

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Venstre viser til Ot.prp. nr. 1 (2005-2006) fra regjeringen Bondevik II hvor det ble foreslått å øke den maksimale avskrivningssatsen for saldogruppe d til 25 pst. Dette forslaget ble reversert av et flertall bestående av regjeringspartiene i forbindelse med behandling av Ot.prp. nr. 26 (2005-2006).

Disse medlemmer konstaterer regjeringspartienes manglende vilje til å følge opp løftene om en aktiv næringspolitikk. En økning av avskrivningssatsene er av de enkelttiltak som næringslivet etter spør alle mest. Disse medlemmer viser til at den gjeldende avskrivningssats på 20 pst. er lavere enn i de fleste andre land, og kan blant annet påvirke bedriftenes lokaliseringsbeslutninger.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. - 25 pst.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006."

17.6 Ventelønn i staten

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener prinsipielt at ventelønnsordningen for statsansatte bør avvikles. Disse medlemmer mener imidlertid at hensynet til forutsigbarhet tilsier at en slik endring ikke bør foretas i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett, men bør avventes til ordinær budsjettbehandling.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til tidligere vedtak i lov om statens embets- og tjenestemenn av 17. juni 2005 hvor ordningen med ventelønn i staten ble forutsatt avvirket fra 1. januar 2006.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"I lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. gjøres følgende endringer:

I

§ 13 nr. 6 oppheves. Nåværende § 13 nr. 7 blir ny § 13 nr. 6.

Overskriften til § 13 endres fra "Fortrinnsrett til ny stilling. Ventelønn.", til "Fortrinnsrett til ny stilling".

Følgende overgangsregel gis:

- 1) Den som ved lovendringens ikrafttredelse har rett til ventelønn, beholder retten til ventelønn etter de regler som gjelder på tidspunktet for lovendringen.
- 2) For arbeidstakere i virksomheter som ved særlig lovgivning er gitt rettigheter etter lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6, kan det i henhold til den enkelte bestemmelse i slik særlig lovgivning tilstås ventelønn også etter opphevelse av lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6.
- 3) Departementet kan bestemme at arbeidstakere i navngitte statlige virksomheter kan tilstås ventelønn etter opphevelse av lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6, likevel ikke slik at ventelønn tilstås for ansatte med fratredelse senere enn ett år etter endringslovens ikrafttredelse.
- 4) Tilståelse av ventelønn etter annet og tredje ledd kan bare skje dersom vilkårene i lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6 er oppfylt.
- 5) Nærmere regler om ventelønn etter denne bestemmelse kan fastsettes av Kongen i forskrift.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2006."

"I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endringer:

I

§ 20 første ledd bokstav f oppheves. Nåværende bokstav g blir ny bokstav f.

§ 24 tredje ledd oppheves.

§ 27 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Bestemmelsen i dette ledd gjelder også permittert medlem.

Følgende overgangsregler gis:

- 1) Medlemmer i Statens Pensjonskasse som ved opphevelse av lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse § 24 tredje ledd har rett til vart-

penget etter denne bestemmelsen, kan motta vartpenger etter de regler som gjelder ved opphevelsen.

- 2) Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse § 20 første ledd bokstav f skal fortsatt gjelde for dem som har ventelønn etter den tidligere bestemmelsen i lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6 og for dem som har vartpenger etter den tidligere bestemmelsen i § 24 tredje ledd også etter disse bestemmelsenes opphevelse.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2006."

18. FRAMLEGG FRÅ MINDRETAL

Forslag frå Framstegspartiet, Høgre, Kristeleg Folkeparti og Venstre:

Forslag 1

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

I

§ 10-41 annet ledd første punktum skal lyde:

Inntekter og tap som nevnt i § 2-38 annet ledd inngår ikke i inntekten som fastsettes etter denne paragraf.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 12. mai 2006.

III

Når endringen under I blir satt i kraft, gjelder denne forutsetningen for overgangen mellom tidligere og nye regler:

Overgangsregel B-1

Overgangsregel B til lov 10. desember 2004 nr. 77 om endringer i skatte- og avgiftslovgivningen mv. gjelder tilsvarende for selskaper som nevnt i skatteloven § 10-40, som i inntektsåret 2006 innvinner gevinster og realiserer tap som nevnt i skatteloven § 10-41 annet ledd. Ved anvendelsen skal følgende skjæringspunkt legges til grunn, i stedet for de som fremgår av overgangsregel B:

- inntektsåret/årstallet 2006 trer i stedet for inntektsåret/årstallet 2004
- inntektsåret/årstallet 2007 trer i stedet for inntektsåret/årstallet 2005

- datoen 11. mai trer i stedet for datoen 25. mars
- datoen 12. mai trer i stedet for datoen 26. mars.

Forslag frå Framstegspartiet, Høgre og Venstre:

Forslag 2

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 5-14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. Fordelen settes til differansen mellom den verdien som kan oppnås ved reelt salg av aksjen, redusert med 20 pst., og det den ansatte betaler for aksjen. Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 3 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006.

Forslag frå Framstegspartiet og Venstre:

Forslag 3

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

I

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første ledd gjelder bare dersom institusjonenes eller organisasjonens totale lønnsutgifter er under 450 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 45 000 kroner pr. ansatt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006.

Forslag 4

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. - 25 pst.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006.

Forslag fra Høgre, Kristeleg Folkeparti og Venstre:*Forslag 5*

I lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

I

§ 5 første ledd nr. 1 bokstav g skal lyde:

Veldedige, allmenntilgjortige, ideelle institusjoner, organisasjoner og foreninger av tjenester til ledd innenfor samme organisasjon mv. Tjenestene må være direkte knyttet til den ideelle virksomheten. Vederlaget for tjenestene må være basert på hel eller delvis kostnadsdekning. Det er et vilkår at eksterne tjenester ikke må overstige 5 prosent, og at tjenestene ikke utføres av et rettssubjekt utenfor organisasjonen mv. En eller flere enheter eller ledd innenfor en organisasjon mv. kan etter søknad utelukkes fra unntaket.

II

Endringa under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2006.

Forslag fra Framstegspartiet:*Forslag 6*

Stortinget ber Regjeringen gjennomføre de nødvendige forskriftsendringer for å frita fri kost på sokelen for skatt og arbeidsgiveravgift med virkning fra 1. januar 2006.

Forslag 7

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 5-15 første ledd bokstav e nr. 1 skal lyde:

1. inntekt om bord på skip i form av
 - tariffmessig hyretillegg for egen kost
 - verdien av fritt opphold om bord
 - ekstrahyre, effektgodtgjørelse ved forlis
 - krigsrisikotillegg opptjent under fart i erklært krigssone

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2006.

Forslag 8

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:

I

Lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juni 2007.

Forslag fra Høgre og Venstre:*Forslag 9*

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-19 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

Fradrag kan enten gis med inntil 1 800 kroner eller med inntil to promille av samlet utbetalt lønn.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006.

Forslag 10

I lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. gjøres følgende endringer:

I

§ 13 nr. 6 oppheves. Nåværende § 13 nr. 7 blir ny § 13 nr. 6.

Overskriften til § 13 endres fra "Fortrinnsrett til ny stilling. Ventelønn.", til "Fortrinnsrett til ny stilling".

Følgende overgangsregel gis:

- 1) Den som ved lovendringens ikrafttredelse har rett til ventelønn, beholder retten til ventelønn etter de regler som gjelder på tidspunktet for lovendringen.
- 2) For arbeidstakere i virksomheter som ved særlig lovgivning er gitt rettigheter etter lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6, kan det i henhold til den enkelte bestemmelse i slik særlig lovgivning tilstås ventelønn også etter opphevelse av lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6.
- 3) Departementet kan bestemme at arbeidstakere i navngitte statlige virksomheter kan tilstås ventelønn etter opphevelse av lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6, likevel ikke slik at ventelønn tilstås for ansatte med fratredelse senere enn ett år etter endringslovens ikrafttredelse.

- 4) Tilståelse av ventelønn etter annet og tredje ledd kan bare skje dersom vilkårene i lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6 er oppfylt.
- 5) Nærmere regler om ventelønn etter denne bestemmelse kan fastsettes av Kongen i forskrift.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2006.

Forslag 11

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endringer:

I

§ 20 første ledd bokstav f oppheves. Nåværende bokstav g blir ny bokstav f.

§ 24 tredje ledd oppheves.

§ 27 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Bestemmelsen i dette ledd gjelder også permittert medlem.

Følgende overgangsregler gis:

- 1) Medlemmer i Statens Pensjonskasse som ved opphevelse av lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse § 24 tredje ledd har rett til vartpenger etter denne bestemmelsen, kan motta vartpenger etter de regler som gjelder ved opphevelsen.
- 2) Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse § 20 første ledd bokstav f skal fortsatt gjelde for dem som har ventelønn etter den tidligere bestemmelsen i lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6 og for dem som har vartpenger etter den tidligere bestemmelsen i § 24 tredje ledd også etter disse bestemmelsenes opphevelse.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2006.

Forslag frå Venstre:*Forslag 12*

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 8-1 femte ledd andre punktum skal lyde:

I tillegg til jordbruksinntekten kan det i fradragsgrunnlaget tas med nettoinntekt fra skogbruksproduksjon.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006.

19. TILRÅDING FRÅ KOMITEEN

Komiteen viser til proposisjonen og til det som står ovanfor, og rår Odelstinget til å gjere følgende

vedtak til lover:

A.

Vedtak til lov

om endring i lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjerast følgjande endring:

I

§ 11 A første ledd skal lyde:

Verdien av ikke-børsnoterte aksjer settes til 30 pst. av aksjenes forholdsmessige andel av aksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi slik denne fastsettes etter skatteloven § 4-12 *annet* og *fjerde* ledd. Andeler i ansvarlige selskap og kommandittselskap verdsettes på tilsvarende måte. Ikke-børsnoterte aksjer i utenlandske selskaper verdsettes til 30 pst. av aksjenes antatte omsetningsverdi, eller til 30 pst. av aksjenes forholdsmessige andel av aksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi slik denne fastsettes etter skatteloven § 4-12 *tredje* og *fjerde* ledd når den avgiftspliktige krever dette.

II

Endringa under I tek til å gjelde straks.

B.

Vedtak til lov

endringar i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift

I lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjerast følgjande endringar:

I

§ 5 første ledd nr. 1 bokstav g skal lyde:

Veldedige, allmennyttige, ideelle institusjoner, organisasjoner og foreninger av tjenester til ledd

innenfor samme organisasjon mv. Tjenestene må være direkte knyttet til den ideelle virksomheten. Vederlaget for tjenestene må være basert på hel eller delvis kostnadsdekning. Det er et vilkår at tjenestene ikke ytes eksternt, og at tjenestene ikke utføres av et rettssubjekt utenfor organisasjonen mv. En eller flere enheter eller ledd innenfor en organisasjon mv. kan etter søknad utelukkes fra unntaket.

Nåverande fyrste ledd nr. 1 bokstav g blir fyrste ledd nr. 1 bokstav h.

II

§ 5a andre ledd ny nr. 2 skal lyde:

2. omsetning av romutleie i hotellvirksomhet og lignende virksomhet, utleie av fast eiendom til camping samt utleie av hytter, ferieleiligheter og annen fritidseiendom i tilknytning til slik virksomhet,

§ 5a andre ledd nr. 3 skal lyde:

3. utleie av selskapslokaler i forbindelse med servering og hotellere mv. utleie av lokaler til konferanser og møter mv.

§ 5a nytt tredje ledd skal lyde:

Romutleie som nevnt i annet ledd nr. 2 omfatter ytelser som etter sin art er unntatt fra loven når ytelsen utgjør et naturlig ledd i romutleien og det ikke kreves særskilt vederlag for ytelsen.

Nåverande tredje ledd blir nytt fjerde ledd og skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av bestemmelsene i første, annet og tredje ledd.

§ 5b første ledd nr. 10 skal lyde:

10. Formidling av romutleie i hotellvirksomhet mv. som ikke er omfattet av § 5a annet ledd nr. 2.

§ 16 første ledd ny nr. 10 skal lyde:

10. Formidling av persontransport når transporten skjer i utlandet eller direkte til eller fra utlandet, og formidling av tjenester som nevnt i § 5a annet ledd nr. 2 når tjenestene leveres i utlandet, på Svalbard eller Jan Mayen. Det samme gjelder formidling av serveringstjenester og formidling av utleie av transportmidler.

III

Endringane under I tek til å gjelde 1. juli 2006. Endringane under II tek til å gjelde 1. september 2006.

C.

Vedtak til lov

om endring i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering

I lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering gjerast følgjande endring:

I

§ 12 nytt andre ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift bestemme at offentlige myndigheter skal gi opplysninger til bruk for folkeregistreringen i elektronisk form.

II

Endringa under I tek til å gjelde straks.

D.

Vedtak til lov

om endringar i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane gjerast følgjande endringar:

I

§ 3 skal lyde:

Kommunestyret kan skrive ut eigedomsskatt på faste eigedomar i heile kommunen, eller i klårt avgrensa område som heilt eller delvis er utbygde på byvis eller der slik utbygging er i gang. Kommunestyret kan velja å skrive ut eigedomsskatt berre på verk og bruk som nemnde i § 4 andre leden andre og tredje punktum. Utskriving av eigedomsskatt på verk og bruk kan òg skje i tillegg til utskrivning av eigedomsskatt i klårt avgrensa område som heilt eller delvis er utbygde på byvis eller der slik utbygging er i gang.

§ 4 første punktum skal lyde:

Eigedomsskatt vert skriven ut på dei faste eigedomane ut frå tilhøva den 1. januar i skatteåret.

§ 5 ny bokstav h skal lyde:

h) Eigedom som vert driven som gardsbruk eller skogbruk.

§ 7 bokstav e vert oppheva.

§ 11 første ledd andre punktum vert oppheva.

§ 13 første ledd første punktum skal lyde:

Første året det vert utskrive eigedomsskatt i ein *kommune, må* skatten ikkje vera større enn kr 2 av kvart kr 1.000 av takstverdet.

§ 13 første ledd femte punktum vert oppheva.

II

Endringane under I blir sette i kraft straks med verknad frå og med skatteåret 2007.

III

Overgangsreglar

Ved ikraftsetjing av endringane under I gjeld følgjande overgangsreglar:

Ved utskriving av eigedomsskatt for skatteåret 2007 i dei kommunane som vil nytte alternativet om eigedomsskatt i heile kommunen, skal skatten vera utskriven før 1. juni 2007.

E.

Vedtak til lov

om endring i lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift

I lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift gjerast følgjande endring:

I

§ 7 femte ledd første punktum skal lyde:

Er eiendoms- eller bruksrett til fast eiendom overtatt med hjemmel i lov til pris som er fastsatt med hjemmel i lov 1. juni 1917 nr. 1 *om skjønn og ekspropriasjonssaker*, i lov 11. juni 1993 nr. 66 *om pristiltak eller i lov 20. desember 1996 nr. 106 om tomtefeste*, skal avgiften beregnes etter denne pris.

II

Lova gjeld frå og med 1. juli 2006.

F.

Vedtak til lov

om endringar i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning gjerast følgjande endringar:

I

§ 4-9 nr. 1 skal lyde:

Selskap hvor deltakerne skattlegges etter skatteloven §§ 10-40 til 10-48, skal levere selskapsoppga-

ve for vedkommende år. Boligselskap som faller inn under skatteloven § 7-3 skal levere selskapsoppgave etter regler fastsatt av Skattedirektoratet i forskrift. Departementet kan frita for plikten til å levere selskapsoppgave.

§ 4-9 nr. 2 skal lyde:

Selskapsoppgaven skal inneholde spesifikasjon av selskapets brutto formue og inntekt, fradragsposter og ellers andre opplysninger som har betydning for ligningen av deltakerne, herunder for fastsettelsen av personinntekt etter skatteloven § 12-2 bokstav f, og tillegg i alminnelig inntekt etter skatteloven § 10-42. Selskapet plikter ikke å føre opp beløp for poster som må ansettes ved skjønn, men skal gi de opplysninger som er nødvendige for at ligningsmyndighetene kan fastsette beløpet. §§ 4-3 nr. 3 og 4-4 gjelder tilsvarende.

§ 4-9 nr. 3 skal lyde:

Selskapet skal også levere oppgave over deltakere pr. 1. januar i ligningsåret, deltakernes selskapsandel, deres andel av overskudd eller underskudd, tillegg i alminnelig inntekt pr. deltaker og skattekom- mune for hver enkelt deltaker.

§ 8-6 nr. 5 skal lyde:

For deltakere som skattlegges etter §§ 10-40 til 10-48 i skatteloven, skal ligningsmyndighetene for den kommune hvor selskapets hovedkontor ligger, fastsette formue og inntekt, herunder personinntekt, fra selskapet samlet på selskapets hånd. Det samme gjelder fastsettelse av tillegg i alminnelig inntekt etter skatteloven, over- eller underpris og gevinst eller tap. Driver selskapet virksomhet som er undergitt stedbunden beskatning i annen kommune, legges fastsettingene for disse kommuner til grunn ved ligningskontoret for kontorkommunens fastsetting. Ligningsmyndighetene for denne kommune foretar også fastsetting som nevnt i nr. 2 a og b for såvidt angår selskapet. Har selskapet ikke hovedkontor, foretas fastsetting som nevnt i første, annet og fjerde punktum av ligningsmyndighetene for den kommune hvor flertallet av deltakerne bor eller hører hjemme. For selskaper som er overført til sentral behandling etter § 2-4 nr. 1 b, foretas fastsettelse som nevnt i dette nr. av de sentrale ligningsmyndigheter. Departementet kan gi forskrifter til utfylling av denne bestemmelsen.

§ 8-6 nr. 6 skal lyde:

For deltakere som skattlegges etter §§ 10-60 til 10-68 i skatteloven, samt for deltakere i utenlandske selskaper som omfattes av §§ 10-40 til 10-48 i skatteloven, skal Sentralskattekontoret for storbedrifter

fastsette skattepliktig formue og inntekt. Departementet kan gi regler til utfylling av denne bestemmelsen.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2006.

G.

Vedtak til lov

om endringar i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjerast følgjande endringar:

I

§ 23-3 andre ledd nr. 1 ny bokstav e skal lyde:

- e) *behovsprøvd barnetillegg beregnet etter folketrygdloven § 3-25 utbetalt til mottakere av tidsbegrenset uførestønad etter folketrygdloven kapittel 12.*

II

§ 23-2 tredje ledd nytt andre punktum skal lyde:

Det skal likevel betales avgift for verdien av fri kost på sokkelen, jf. skatteloven § 5-15 første ledd bokstav e nr. 1, uavhengig av om verdien inngår i trekkgrunnlaget.

III

§ 3-15 andre ledd ny bokstav e skal lyde:

- e) *støtte etter lov om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg.*

§ 23-3 andre ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

- a) pensjon føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, utbetalinger etter innskuddspensjonsloven, individuell pensjonsavtale etter skatteloven § 6-47 bokstav c og *støtte etter lov om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg.*

IV

Endringa under I tek til å gjelde straks, og får verknad frå og med 1. juni 2006.

Endringa under II tek til å gjelde straks, og får verknad frå og med 1. juli 2006.

Endringane under III tek til å gjelde straks, og får verknad frå og med inntektsåret 2007.

H.

Vedtak til lov

om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjerast følgjande endringar:

I

§ 2-30 (1) k nr. 2 skal lyde:

2. Verdipapirforetakenes sikringsfond

Nåverande nr. 2 og 3 blir ny nr. 3 og 4.

§ 4-31 tredje ledd skal lyde:

Andre skattytere enn nevnt i annet ledd gis ikke fradrag for gjeld som svarer til forholdet mellom verdien av fast eiendom og eiendeler i virksomhet som nevnt i første ledd og verdien av skattyters samlede eiendeler, basert på ligningsmessig verdi.

Overskrifta til § 6-46 skal lyde:

Tilskudd til pensjonsordninger etter lov om foretakspensjon og lov om innskuddspensjon fra arbeidsgiver, selvstendig næringsdrivende mv.

§ 6-46 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Det gis fradrag etter annet ledd for selvstendig næringsdrivende og deltakere som nevnt i § 10-40 for tilskudd til pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven § 2-3 annet ledd.

Noværande § 6-46 tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 6-81 første ledd bokstav b første punktum skal lyde:

- b. Bestemmelsen i a gjelder tilsvarende når skattyter etter fylte 67 år tar ut alderspensjon etter § 19-6 i folketrygdloven *eller mottar støtte etter lov om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg.*

§ 6-91 tredje ledd skal lyde:

Andre skattytere enn nevnt i annet ledd gis ikke fradrag for gjeldsrenter som svarer til forholdet mellom verdien av fast eiendom og eiendeler i virksomhet som nevnt i første ledd og verdien av skattyters samlede eiendeler, basert på ligningsmessig verdi.

§ 8-1 sjettede ledd andre punktum skal lyde:

For inntekt over 36 000 kroner gis i tillegg et fradrag på 19 prosent av inntekten opp til et samlet fradrag på 71 500 kroner.

§ 10-37 tredje ledd skal lyde:

Gevinst eller tap fastsettes etter reglene i §§ 10-31 til 10-36 så langt de passer.

§ 14-4 første ledd skal lyde:

(1) Denne paragraf gjelder for virksomhet som det er fastsatt *regnskapsplikt* for i lov eller med hjemmel i lov.

§ 14-70 sjuande ledd skal lyde:

Nedslakting av buskap på gårdsbruk som omfattes av *sjette* ledd, anses som ufrivillig realisasjon når den pålegges av veterinærmyndighet eller er ansett som ønskelig ifølge attest fra slik myndighet. Når fjøs eller annet anlegg for slik buskap av veterinærmyndigheten er pålagt å stå tomt en periode etter pålagt nedslakting på grunn av smittefare etter sykdom, forlenges reinvesteringsfristen etter *tredje* ledd med lengden av nevnte stengningsperiode. Eventuell resterende skattepliktig gevinst i tilfeller som nevnt i dette ledd kan legges til gevinst- og tapskonto etter reglene i § 14-45.

II

§ 10-41 andre ledd første punktum skal lyde:

Inntekter og tap som nevnt i § 2-38 annet ledd inngår ikke i inntekten som fastsettes etter denne paragraf.

III

§ 5-15 første ledd bokstav e nr. 1 skal lyde:

1. inntekt om bord på skip i form av
 - *tariffmessig hyretillegg for egen kost opptil 1 375 kroner per måned*
 - verdien av fritt opphold om bord, med unntak for fri kost på sokkelinnretning *til arbeidstaker med samlet personinntekt på over 600 000 kroner*
 - ekstrahyre, effektgodtgjørelse og annen godtgjørelse ved forlis
 - krigsrisikotillegg opptjent under fart i erklært krigssone,

IV

§ 6-81 andre og tredje ledd skal lyde:

(2) Fra og med den måned skattyter mottar foreløpig uførepensjon etter folketrygdloven § 12-16, tidsbegrenset uførestønad eller uførepensjon fordi ervervsevnen er satt ned med minst 2/3, gis det et særfradrag i alminnelig inntekt på 1 614 kroner pr. påbegynt måned. *Dette gjelder ikke skattyter som samtidig mottar rehabiliteringspenger eller attføringspenger fra folketrygden.*

(3) Andre skattytere enn nevnt i første og annet ledd som har mottatt foreløpig uførepensjon, tidsbegrenset uførestønad eller uførepensjon etter folketrygdloven eller uførepensjon etter andre lover, skal for hver påbegynt måned slike ytelser er mottatt, ha et særfradrag lik halvparten av månedsfradraget etter annet ledd. *Dette gjelder ikke skattyter som samtidig mottar rehabiliteringspenger eller attføringspenger fra folketrygden.*

V

§ 12-2 bokstav h og ny bokstav i skal lyde:

- h. introduksjonsstønad beregnet etter lov om introduksjonsordning for nyankomne innvandrere kapittel 3,
- i. *støtte etter lov om supplerende stønad til personer med kort butid i Noreg.*

VI

Endringane under I trer i kraft straks, og får verknad frå og med inntektsåret 2006.

Endringa under II tek til å gjelde straks, og får verknad frå 12. mai 2006.

Endringa under III tek til å gjelde straks, og får verknad for ytingar frå 1. juli 2006.

Endringa under IV tek til å gjelde straks og får verknad frå og med inntektsåret 2007. For skattyter som ved utgangen av 2006 allereie mottar rehabiliteringspenger eller attføringspenger fra folketrygden i kombinasjon med uførepensjon, har endringa verknad frå og med inntektsåret 2010.

Endringa under V tek til å gjelde straks, og får verknad frå og med inntektsåret 2007.

I.

Vedtak til lov

om endring i lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon (foretakspensjonsloven)

I lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon (foretakspensjonsloven) vert gjort denne endringa:

I

§ 1-2 første ledd bokstav h skal lyde:

Lønn: Skattepliktig *lønnsinntekt, beregnet personinntekt og godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap.*

II

Endringa under I vert sett i kraft straks.

J.

Vedtak til lov

om endringer i lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven)

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) vert gjort desse endringane:

I

§ 1-2 bokstav i skal lyde:

Lønn: Skattepliktig lønnsinntekt, beregnet personinntekt og godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap.

§ 2-3 andre ledd skal lyde:

Et foretak som ikke omfattes av første ledd kan opprette pensjonsordning for selvstendig næringsdrivende, for personlig deltaker i deltakerlignet selskap eller for ansatt eier av aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Årlig innskudd til ordning som nevnt i foregående punktum kan ikke overstige 4 prosent av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet mellom 1 og 12 G eller lønn mellom 1 og 12 G. Dersom et foretak som nevnt i første punktum oppretter pensjonsordning, gjelder bestemmelsene i kapittel 4 om medlemskap for arbeidstakere og i kapittel 5 om innskudd for arbeidstakere tilsvarende så langt de passer.

II

Endringane under I vert sett i kraft straks.

K.

Vedtak til lov

om endring i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsloven)

I lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsloven) gjerast følgjande endring:

I

§ 17–3 nr. 4 skal lyde:

4. I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–13 nr. 6 første punktum skal lyde:

6. Taushetsplikten er ikke til hinder for at opplysninger om fødselsnummer for personlig skattyter eller organisasjonsnummer for upersonlig skattyter, navn, adresse, skatteklasser, den fastsatte nettoformue og nettoinntekt, skatter og avgifter kan gis til finansinstitusjoner (jf. finansieringsvirksomhetsloven), forsikringsvirksomhet (jf. forsikringsloven) og kredittopplysningsvirksomhet.

§ 6–11 nr. 4 skal lyde:

4. Bestemmelsene i nr. 1–3 gjelder tilsvarende for sparebanker, gjensidige forsikringsselskaper, kreditt- og hypotekforeninger og selveiende finansieringsforetak som har utstedt grunnfondsbevis, jf. sparebankloven § 2 annet ledd, forsikringsloven § 4–2 annet ledd og finansieringsvirksomhetsloven og for selskaper og sammenslutninger der medlemmene har begrenset ansvar og som noen eier formuesandeler i eller mottar inntektsandeler fra, unntatt boligselskaper hvor andelshaverne lignedes etter skatteloven § 7–3.

II

Endringa under I trer i kraft straks.

Oslo, i finanskomiteen, den 9. juni 2006

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen

leiar

Reidar Sandal

ordførar

Vedlegg

Brev fra Finansdepartementet v/statsråden til Stortingets finanskomité, datert 31. mai 2006

Retting i Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) Om lov om endringer i skatte- og avgiftslovgivinga mv.

Jeg viser til forslagene i Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) kapittel 13 om endringer i merverdiavgiftslovgivinga og kapittel 14 om utviding av verkeområdet til eideomsskattelova.

Av punkt 13.1 i proposisjonen, under omtalen av formidling av utleie av fritidseiendommer gjennom reisebyrå, bookingselskap etc. i punkt 13.1.7, går det fram at formidling av utleie av fritidseiendommer som ledd i hotellvirksomhet mv. etter nærmere vilkår foreslås fritatt frå merverdiavgift.

Forslaget til lov om endringer i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 5b første ledd nr. 10 lyder som følger:

10. Formidling av romutleie mv. som ikke er omfattet av § 5a annet ledd nr. 2.

Jeg ser at det her kan være behov for en presisering av ordlyden i bestemmelsen, slik at det kommer tydeligere fram at forslaget bare gjelder formidling av romutleie i hotellvirksomhet mv. Jeg ber om at finanskomiteen i sin innstilling til proposisjonen overveier følgende utforming av bestemmelsen:

10. Formidling av romutleie i hotellvirksomhet mv. som ikke er omfattet av § 5a annet ledd nr. 2.

I proposisjonens punkt 14.4.4.2 første avsnitt står det:

"Reglane i eideomsskattelova § 8 om verdsetjing etter likningsverdi er berre satt i kraft med verknad for kraftproduksjonsanlegg og overførings- og distribusjonsanlegg for elektrisk kraft, jf. kgl. res. 17. juli 1998 nr. 613 med seinare endringar."

Ved en feil er overførings- og distribusjonsanlegg for elektrisk kraft kommet med i omtalen av verkeområdet til eideomsskattelova § 8. En formulering som dekker hva som er gjeldende rett er:

"Reglane i eideomsskattelova § 8 om verdsetjing etter likningsverdi er berre satt i kraft med verknad for kraftproduksjonsanlegg, jf. kgl. res. 17. juli 1998 nr. 613 med seinare endringar."

Videre står det i punkt 14.4.1 i proposisjonen at:

"Departementet foreslår at kommunane, som i dag, kan velje å berre skrive ut eideomsskatt på verk og bruk, jf. prinsippet i eideomsskattelova § 3 andre punktum. [...] Etter framlegget vil kommunane kunne velje mellom å skrive ut eideomsskatt anten i heile kommunen, berre innanfor område som er utbygd på byvis, og/eller (berre) på verk og bruk."

Denne kommunale valgfriheten som forslaget legger opp til, kommer ikke tydelig fram i lovforslaget til ny § 3 i eideomsskattelova, som lyder:

"Kommunestyret kan skrive ut eideomsskatt på faste eiendomar i heile kommunen, eller i klårt avgrensa område som heilt eller delvis er utbygde på byvis eller der slik utbygging er i gang. Kommunestyret kan velja å skrive ut eideomsskatt berre på verk og bruk som nemnde i § 4 andre leden andre og tredje punktum."

Følgende lovtekst til eideomsskattelova § 3 vil i større grad synleggjøre at kommunen kan velge å skrive ut eiendomsskatt i hele kommunen, bare på verk og bruk, eller eiendomsskatt på verk og bruk i tillegg til utskrivning av eiendomsskatt i områder utbygde på byvis:

"Kommunestyret kan skrive ut eideomsskatt på faste eiendomar i heile kommunen, eller i klårt avgrensa område som heilt eller delvis er utbygde på byvis eller der slik utbygging er i gang. Kommunestyret kan velja å skrive ut eideomsskatt berre på verk og bruk som nemnde i § 4 andre leden andre og tredje punktum. Utskriving av eideomsskatt på verk og bruk kan òg skje i tillegg til utskrivning av eideomsskatt i klårt avgrensa område som heilt eller delvis er utbygde på byvis eller der slik utbygging er i gang."

Jeg ber om at finanskomiteen tar hensyn til dette i sin innstilling.